

genc BİRİKİM

Değerli Okurlarımız,

Yaratıcımız ve sahibimiz yüce Allah'a hamd, peygamberimiz Muhammed Mustafa'ya salât ve selam olsun. Yeryüzünde bulunma amacı, sadece yüce Allah'a kulluk etmek, onun rızasını gözetmek, yine onun dini, rızası ve davası için çalışmak, yaşamak ve mücadele etmek olan müminlere selam olsun.

Yeni bir miladi yılın başında siz değerli okurlarımıza yine ve yeniden selam veriyoruz. Bu nimeti bize bahşeden yüce Allah'a hamd ediyoruz bir kez daha.

Dergimizle size ulaşmanın sevincini her defasında yaşarken insafsız zalimler, düşman kâfirler, nasipsiz dünyalılar yine her defasında sevincimizi, huzur ve mutluluğumuzu engellemekte. Elbette ki Müslümanlar olarak inancımızın bir gereğidir umutsuzluğa kapılmamak, ye'se düşmemek. Ama mazlum ve mustazaf düşürülmüş Filistin, Suriye, Doğu Türkistan, Yemen, Myammar ve daha pek çok Müslümanlıkla yoğrulan beldelerdeki kardeşlerimizin acısı, sancısı, haykırışı uykuyu gözlerimizden, rahatsızlığını gözlerimizden silip atmaktır.

İslam, birlik olmanın ve her daim diri kalmanın köklerini içinde barındıran bir din. Onu yaşatmak biz Müslümanların görevi iken, toplumun yücelttiği algılar nedeniyle arka plana atılmakta ve söz sahipliği başkalarının eline geçmekte. Bu yüzden zayıflamakta hükümler ve bu yüzden azalmakta dini kalbinde yaşatan bedenler. Hâlbuki oluşan sele kapılıp gitmemeli müslümanın akli. Beslendiği kaynak ve tutunduğu dallar, kendini herkesten ayrı kılarken, tezaadını yazmalı dayatılan fikirlerin. Ortalarda kuyruğunu sallayarak dolaşan vahşi hayatlar önüne geçmemeli dininin. Yaşatmak için yaşamalı ve yaşamak için yazmalı. Yazdığı her kelime, kardeşlerinin izzetini korumalı. Her cümle, çocukların özgürlüğünü avuçlarına kondurmalı. Her savunması, ailelerin şerefine iade etmeli.

Her şeyi bildiğini sanıp konuşan fakat en başta kendini bilmeyen ağızlar tükürük saçarken, dostunu ve düşmanını ayırt etmeli. Müminin manası yürekleri cılarken yazar, yepyeni bir renk katmalı bilinçlere. Sözün özü yazar, yazmalı ve yazdığını ümmet için haykırmalı.

Elimizde bulunan gücü, getirisi cennet olan işlere saklasak ve kardeşlik bilincinin, korunması gereken bağların farkına varsak, şüphe yok ki dünyanın zekâtı verilmiş olacak. Gazze'ye, Filistin'e, Doğu Türkistan'a, Suriye'ye, Yemen'e, Myammar'a... kucak açmalı bu ümmet. Yoksa Rasûlullah'ın âğuşu, biz Müslümanlar için sonsuza kadar kapalı kalacak, hafazanallah.

Bu sayımızda; yazarımız Ali Kaçar, **"BAAS Rejiminin Çöküşü ve HTŞ"** başlıklı makalesinde, Suriye devriminin serencamını gündeme taşıyarak hem Müslüman Suriye halkı için hem de halkı Müslüman olan bölge ülkeleri için hayır temennisinde bulunuyor.

Sayımızın dosya konusunu, **"Suriye'de Devrim Sevinci & Gazze Cihadı ve Biz"** olarak belirledik. Dosya konuları çerçevesinde yazarlarımız; Cefai Demirel, Emrah Doğru, Erdal Tuğrul, Fatih Pala, Dr. Hüseyin Durmaz, Mümine Karakuşoğlu, Rüstem Ayılmazdır ve Rüveyde Bera Pala; Suriye'nin ve Gazze'nin Müslümanların gündeminden asla düşmemesi gerektiğine ayrı ayrı dikkat çektiler.

Ayrıca Taşkın Önel'in **"Aklimızı Başımızdan Alan Akıl"**, Yasin Tekin'in **"Yusuf Olmak II"** başlıklı yazılarını; Taşkın Önel'in **"Şam Medhiyesi"** adını verdiği şiirini ve Dr. İsmail Ceylan'ın **"Suriye'nin Gangster Çifti Firarda"** başlıklı çeviri çalışmasını istifadenize sunduk.

"Şehadet ve Direniş" dosya konulu Şubat 2025 tarihli 272. sayımızda buluşmak üzere yüce Allah'a emanet olun.

Bu sayımızda...

- 3 **BAAS Rejiminin Çöküşü ve HTŞ**
Ali KAÇAR
- 11 **Zulme Şahit, Zafere Haberci Romanlar**
Fatih PALA
- 14 **Kader, Gayrete Âşıktır**
Cefai DEMİREL
- 17 **Suriye'de Fetih Öncesi ve Sonrası**
Emrah DOĞRU
- 19 **Suriye Devrimi: Gazze'nin Manevi ve Stratejik Katkıları**
Dr. Hüseyin DURMAZ
- 21 **Gazze ve Sorumluluklarımız**
Mümine KARAKUŞOĞLU
- 23 **Kasiyun Dağından Selamlar**
Rüstem AYILMAZDIR
- 27 **Sessiz Sitem**
Rüveyde Bera PALA
- 30 **Gazze'de Dağ Yoktur Ama Aslan Yürekli Yiğitler Vardır!**
Rüstem AYILMAZDIR
- 34 **Yalnız Kalan Gazze**
Emrah DOĞRU
- 36 **Sihirden Hakikate**
Erdal TUĞRUL
- 40 **Suriye'nin Gangster Çifti Firarda**
Andrew MITROVICA
- 42 **Aklımızı Başımızdan Alan Akıl**
Taşkın ÖNEL
- 44 **Yusuf Olmak II**
Yasin TEKİN
- 48 **Şam Medhiyesi**
Taşkın ÖNEL

genc BİRİKİM

Yıl: 23 Sayı: 271

**Sahibi ve Sorumlu
Yazı İşleri Müdürü**
Ali KAÇAR

Genel Yayın Yön.
Fatih PALA

Yazışma Adresi
Korkutreis Mah. Yeşilirmak Cad. No:9/1
Çankaya - ANKARA

Yayın Türü
Yerel, Süreli

ISSN: 3062-0252

Yönetim Yeri
Korkutreis Mah.
Yeşilirmak Cad. No:9/1 Çankaya - ANKARA

Dizgi & Tasarım
Genç Birikim

Baskı
Strazburg Caddesi No : 31/17 Sıhhiye -
ANKARA
Telefon: 0 312 229 1881

Baskı Tarihi
15.01.2025

Abonelik Şartları: Yurtiçi abonelik için 1 yıllık abonelik ücreti olan 900 (dokuzyüz) Türk Lirası'nı (Elden teslim fiyatıdır. Kargo ile teslim alacak abonelerimiz için kargo ücreti abonelere aittir.) "Mustafa SARICA Kuveyt Türk Katılım Bankası TR920020500009457261200001 IBAN No'lu" hesaba yatırmanız yeterlidir. Dijital dergi aboneliği için yine aynı hesaba 1 yıllık abonelik ücreti olan 600 (altıyüz) Türk Lirası'nın yatırılması yeterlidir.

Temsilcilikler:

Ankara : Satılmış Ediz, 0534 259 06 03
Bolu : Remzi Korkmaz, 0505 773 07 01
Erzurum: Kenan Akçıl, 0535 038 25 25
Gümüşhane : Furkan Pala, 0535 883 50 59
İstanbul: Nizamet Karakuşoğlu, 0552 239 60 67
Kayseri : Fatih Pala, 0535 245 31 93

web : <http://www.gencbirikim.net>
e-mail : gencbirikimdergisi@gmail.com

BAAS Rejiminin Çöküşü ve HTŞ

Ali KAÇAR
kacarali@hotmail.com

BAAS rejiminin çöküşü, başlı başına tarihî bir olaydır. Çünkü bu rejim, benzerine son yüzyıllarda rastlanmayan, yarım yüzyıldan fazla zamandır devam eden, halkına kan kusturan bir rejimdir. Ancak böylesine zalim bir rejimin, çok kısa sürede çökmüş olması, akıllarda birtakım soru işaretlerinin oluşmasına neden olmuştur. Bunun nedeni ise 8 Mart 1963 tarihinden beri BAAS partisi, 13 Kasım 1970'den beri de Esad ailesi (Nusayri diktatörlüğü) ülkede egemen iken nasıl olur da böyle totaliter bir rejim, 12 günde yıkılır? Bu kadar kısa sürede BAAS diktatörlüğünün yıkıl-

mış olması, kimilerinde acaba bu çöküşün arkasında küresel güçler mi var, şeklinde bir şüphe meydana getirmiştir. Elbette emperyal ve Siyonist güçler boş durmayacaklar, BAAS rejiminin çöküşünü kendi lehlerine çevirmek için her ça-

Suriye'de BAAS rejiminin yıkılması, başlı başına bir devrimdir. Ancak bu devrimi gerçekleştiren mücadeleyi 12 güne sıkıştırmak, Suriye'de geçmişten bu yana verilen mücadeleyi unut(tur)mak asla doğru olmaz. Bu nedenle Suriye'de verilen bu mücadelenin başlangıcı, 27 Kasım 2024 değildir. Çünkü bu mücadele; Suriye'nin, Fransız mandasına verildiği 1920'lerden itibaren başlamış, kesintili de olsa on yıllardan beri devam eden bir mücadeledir.

reye, her oyuna başvuracaklardır. Nitekim bir öfke patlaması şeklinde başlayan ve bazı diktatörlerin devrilmesini sağlayan Arap Baharı da bölge halklarında bir bahar havası oluşturmuştu. Ama küresel güçler, her türlü kirli ve kanlı senaryolarını devreye sokmak suretiyle Arap Baharı'nı kışa çevirmişlerdi. Elbette 12 gün içerisinde canıyla, canıyla mücadele eden muhalif örgütlerden şüphe duyulmasa da küresel küfür güçleri ve bölgedeki iş birlikçi yönetimler, birlikte yeni tezgâhlar kurabilirler değil, mutlaka kurmaya çalışacaklardır. Kimi kesimlerde de duyulan bu korku gündeme çok getirilemeye

de hissedilen endişe, temkinli yaklaşım, bu nedendir.

Suriye'de BAAS rejiminin yıkılması, başlı başına bir devrimdir. Ancak bu devrimi gerçekleştiren mücadeleyi 12 güne sıkıştırmak, Suriye'de

geçmişten bu yana verilen mücadeleyi unut(tur) mak asla doğru olmaz. Bu nedenle Suriye’de verilen bu mücadelenin başlangıcı, 27 Kasım 2024 değildir. Çünkü bu mücadele; Suriye’nin, Fransız mandasına verildiği 1920’lerden itibaren başlamış, kesintili de olsa on yıllardan beri devam eden bir mücadeledir. Lazkiye doğumlu (1880) şehit İzzeddin El-Kassam’ın, Suriye’de Fransa işgaline karşı verdiği mücadele unutulmuş değildir.¹ İzzeddin El-Kassam’dan sonra bu mücadele, 1930’da kurulan Cemiyet-i İhvan-ı Müslimin hareketi ve lideri Şeyh Abdülgani El-Hamid ve 1940’larda Suriye İhvan-ı Müslimin kurucusu ve ilk lideri Mustafa Sibai² ile devam etmiştir. Bu dönemde verilen mücadele, Suriye 1946 yılında bağımsız oluncaya kadar devam etmiştir. Suriye 1946 yılında –sözde- bağımsızlığına kavuşmuş olsa da emperyal güçler, bağımsızlığına yeni kavuşmuş Suriye’den ellerini çekmemiş ve ardı ardına -BAAS partisinin gerçekleştirdiği darbeye kadar- ona yakın darbeyle

halka zulüm yaşatmışlardır. BAAS partisinin 8 Mart 1963’te gerçekleştirdiği darbe de son darbe olmamıştır. Nitekim BAAS partisinin içinde 1966’da ve 1970’te iki darbe daha gerçekleşmiştir. Darbeler süreci 13 Kasım 1970’de Hafız Esad’ın, kendisi gibi Nusayri olan en yakın arkadaşı Salah Cedid’i devirmesiyle tamamlanmıştır.

İhvan’ın, BAAS Rejiminin Uygulamalarına Karşı Ayaklanması

BAAS partisinin, darbe yaptıktan sonra Müslümanlara karşı zulmü artarak devam etmiştir. Bu zulme karşı İhvan’ın öncülüğünde halkın ilk ayaklanması, Nisan 1964’te başlamıştır. Hama’da bir okulda, tahtaya İslam’a hakaret içeren ifadeler yazdığı iddiasıyla, hoca ile öğrenciler arasında çıkan kavgada hoca öldürülmüş, bunun üzerine okula gelen bir polis müdürünün de olaylara öncülük eden öğrenciyi öldürmesi üzerine olaylar başlamıştır. Hamalı lise öğrencilerinin kimilerinin de tutuklanmaları üzerine başlayan ayaklanmada, Sultan Camiine sığınanların da camiyle birlikte bombardımana tabi tutulması, halkı galeyana getirmiştir. Hamalı esnaf, dükkânlarının kepenklerini indirmiş ve aynı günün gecesi, Hama camilerinin hopar-

1 İzzeddin El-Kassam, Suriye cephesinden sonra Filistin cephesine geçerek Siyonist katillere ve İngiliz işgalcisine karşı cihadına orada devam etmiştir. Cenin yakınlarındaki Ya’bed dağında gençlere silahlı eğitim verirken işgalci İngilizler tarafından 20 Kasım 1935’te bazı arkadaşları ile beraber şehid edilmiştir.

2 Ahmet Emin Dağ, Suriye Bilad-i Şam’ın Hazin Öyküsü, İHH Yay., 1. bsk. Haziran 2004, İstanbul, s. 86 vd.

lörlerinden yayılan "ya İslam ya BAAS" sesleri, şehri bir baştan bir başa kaplamıştır.³ 'Hama İsyanı' diye anılan bu olaylar, 29 gün sürmüştür. Operasyonda 115 kişi ölürken öğrencilerin eylemini organize eden Mervan Hadid ise tutuklanmış ve bir süre sonra da serbest bırakılmıştır.⁴

Sultan Camiinin bombalanması, Suriye şehir ve kasabalarındaki bütün Sünnileri çileden çıkarmış ve İhvan'ın "Allah'sız" diye tasvir ettiği BAAS rejimine olan düşmanlıkları daha artmıştır. Hama'daki bu çatışma; esnaf, ulema, doktor, avukat, öğretmen, öğrenci ve bazı işçi gruplarınca düzenlenen ve ülke çapında yaygınlaşan bir dizi gösterinin başlangıcı olmuştur. 1964 Mayıs ayında, ayaklanma tamamen sona ermiştir. Görünürdeki liderlerin pek çoğu tutuklanmış ve esnaf, dükkânlarını açmaya zorlanmıştır. Aynı zamanda serbest seçimler ve küçük esnafa kredi için söz verilmiştir. Fakat bütün bunlar, yeni bir çatışmayı engelleyememiştir.⁵

Neticede hükûmet, duruma hâkim olmuştur. Fakat BAAS da biraz sağa kaymak zorunda kalmıştır. 25 Nisan 1964'te kabul edilen "geçici anayasa", devletin resmi dininin "İslam" olduğunu belirtmiş ve bütün kanunların "şeriat"a uygun olması ilkesi kabul edilmiştir.⁶

Hafız Esad'ın Darbeyle Yönetime Gelməsi

Hafız Esad, bir darbeyle yönetime gelince bazı Müslüman din adamlarının durumunu düzeltmiş, kendisini de sadık bir Müslüman olarak göstermeye çalışmıştır. Dönemin Şam müftüsü Şeyh Ahmed Kaftaru'nun, Müslümanlığını tasdik ettiği Esad, cuma namazlarına ve diğer dinî törenlere katılmaya başlamış, bir de umre yapmıştır. 1972 yılında, ilk sayfasında ünifor-

malı resmi olan bir Kur'an bastırmış, Ekim 1973 savaşı⁷ da Esad'a, İslam'ın önemli emri cihada yeniden başvurma fırsatı vermişti. Hatta Esad ve devletin etkisindeki basın, İslami, Kur'ani kavramları kullanarak savaşa dinî (aynı zamanda milliyetçi) bir renk vermeye, askerleri cesaretlendirmeye ve halkın desteğini harekete almaya çalışmışlardır. Bu İslami tavırlara paralel olarak Esad, Alevilerin, İslam inançlarına aykırı oldukları düşüncesini bulanıklaştırmak amacıyla 1973'te Lübnanlı Şii imam Musa Es-Sadr'ın,⁸ Alevilerin Şii Müslüman olduklarını doğrulamasını sağlamıştır.⁹

Esad, İslam'ı kullanarak ve İslam'a sarılarak Müslümanlara karşı bir "psikolojik savaş" açmıştır: "Suriye, Arap milliyetçiliğinin meşalesi olmuştur ve İslam sancağı, ülkemizde dalgalanmaya devam edecektir. İslam'ı tahrif etmek isteyenler, amaçlarına ulaşamayacaklar ve İslam'ın benimsediği büyük idealleri çarpıtamayacaklar. İslam, milletimizin hedeflerine ulaşmak içindir; bunu yapmayan, şeytanın yanındadır; biz ise İslam'ın yanındayız. Biz, İslam ile gurur duyuyoruz. İslam tehlikede olduğunda onu kurmak için meydana çıkarız. Bugün onlar, İslam'ı koruma bahanesiyle güya İslami değerler bayrağını taşıyorlar. Bu görüntünün altında çok iğrenç şeyler yatıyor. Ben, bir Suriye vatandaşı olarak otuz yıldan beri İslam'a inanıyorum. Namaz kılarım. Fakat onlar, benim Müslümanlığımı kabul etmezler. Onların sömürgecilik, Siyonizm ve emperyalizmle bağları var."¹⁰

Esad'ın Müslümanlara karşı bu tavrı uzun sürmemişti. Nitekim 1973'ün başlarında hazırlanan kalıcı Suriye anayasası taslağından; İslam'ın, devlet başkanının dini olmasını şart koşan ifadeyi çıkartınca Suriye'nin birçok ka-

3 Fehmi Taştekin, Suriye Yıkıl Git, Diren kal, İletişim Yay., 6. Bsk. 2016 İstanbul, s.34; Daha geniş bilgi için bkz; Abdullah Azzam/Cihad Dersleri; Sabahattin Şen, Suriye Baas Partisi ve İdeolojisi, doktora Tezi, 1999, 240-241

4 Taştekin, age. s.35

5 Henry Munson jr. age. s.122-123; Prof. Dr. Fahir Armaoğlu, Filistin Meselesi ve Arap-İsrail Savaşları (1948-1988), T. İş bank. Yay., 2.bsk. 1991, Ankara, s.211-212

6 Armaoğlu, age. s.212

7 Mısır ve Suriye ile İsrail arasında 6 Ekim 1973 başlayan Yom Kippur Savaşı kastedilmektedir.

8 Şii Emel örgütünün kurucusudur. 1978'de Libya'ya yaptığı ziyaretten sonra kaybolmuştu. Çok sonraları Libya lideri Kaddafi ile Suriye lideri Hafız Esad tarafından öldürüldüğü basına yansımıştı.

9 Moshe Maoz, age. s. 235-236

10 Faik Bulut, İslamcı Örgütler-1, Doruk Yay., 3. bsk. Ağustos 1997, Ankara, s. 375; Moshe Maoz, age. s. 244

subasında, sert gösteriler başlanmıştır. Aralıklı olarak aylar boyu (1973 Şubatı'ndan Mayıs'ına kadar) süren bu gösteriler, Esad'ın ateist rejimine karşı cihat ilan eden ve Esad'ı da "Allah'ın düşmanı" olarak niteleyen Müslüman Kardeşler ve ulema tarafından organize edilmekteydi. (...) Fakat bu ayaklanmalar, ordu tarafından şiddetle bastırılmış ve birçok Müslüman Kardeşler mensubu ile ulemanın ölümüne veya tutuklanmasına yol açmıştır. Buna ilaveten kırk kadar Sünni Müslüman subay da Esad'a suikast hazırladıkları iddiasıyla tutuklanmış veya idam edilmişlerdir. Esad'ın İslami maddeleri, kalıcı Suriye anayasasına "Suriye devlet başkanı Müslüman olmalıdır." şeklinde koyma kararı, Esad rejimine karşı Müslüman muhalefetin isyanlarının, 1976 yaz aylarına kadar dengelemesine yardımcı olmuştur.¹¹

Silahlı Mücadelenin Başlaması

İhvan içerisinde BAAS diktatörlüğüne karşı silahlı mücadele konusunda bir bölünme yaşanmıştır. İhvan'ın sürgündeki lideri İsam El-Attar¹² ve kendisini destekleyen Şam grubu,

11 Moshe Maoz, age. s. 237; Ö. F. Abdulah, age. s. 135

12 İsam el-Attar, Mustafa Sibai'nin İhvan liderliğini devam ettiremeyecek şekilde hasta olunca Suriye İhvan'ının liderliğine 1957'de gelmiştir. Suriye'deki 1963 Baas darbesinden sonra Attâr, Baas Partisi'nin zalim olduğunu söyleyerek hükümete açıkça karşı çıkmış ve Cuma hutbelerine Şam'da

silahlı mücadeleden yana değilken kuzey şehirlerinde bulunan gruplar ise "Esad rejimi ancak silahlı mücadele ile devrilebilir" düşüncesinde oldukları için, silahlı mücadeleden yanaydılar. Kuzeyli İhvan'ın başında Emin Yeğen, Adnan Said, Şeyh Abdülfettah Ebu Gudde, Said Havva ve Adnan Saadeddin gibi, ancak iyi örgütlenmiş silahlı bir mücadelenin Esad rejimini devirebileceğine inanmış kişiler bulunmaktaydı. Mervan Hadid, silahlı mücadele yanlısı olmasına rağmen, kuzey grubuyla birlikte hareket etmemiş, silahlı mücadeleyi kendi ekibiyle birlikte devam ettirmiştir.¹³ Hamalı Mervan Hadid, Mısır diktatörü Nasır ile BAAS partisinin temsil ettiği gayriislami sistemlerin ancak ve ancak silahlı mücadele ile yıkılabileceğine inanmaktaydı. Nasır, 1965'te Seyyid Kutup ile Mervan Hadid'in tutuklanması ve hapsedilmesi için emir vermiş fakat Hadid, Suriye'ye kaçtığı için Seyyid Kutup için vaki olan idamdan kurtulmuştur.¹⁴

Hadid, 1970'ler boyunca İhvan'ın BAAS rejimine karşı verdiği uzun mücadeleye hazırlanmak için, 1968'de Filistinli El-Fetih'le birlikte eğitim görmüştür. Şam'a dönüşünden sonra Hadid, silahlı mücadeleye başlamış, ne yazık ki kısa bir süre sonra tutuklanarak cezaevine konmuş ve yapılan işkence sonucunda 1976'da şehit edilmiştir.¹⁵

Tadmur (Palmira) Hapishanesi Katliamı

26 Haziran 1980'de Hafız Esad'a düzenlenen başarısız suikastın intikamı için Esad'ın, kardeşi Rifat'ın damadı Binbaşı Muin Nazif'e verdiği

devam etmiş ve birkaç kez ev hapsine alınmıştır. 1963'te hayatına kast girişiminde bulunulmuştur. 1964 yılında hac yapmak üzere Suriye'den ayrılan Attâr'ın ülkeye tekrar girmesi yasaklanmıştır. Lübnan, Ürdün, Kuveyt ve Belçika'da geçen zamanların ardından, nihayet ailesiyle birlikte Almanya'nın Aachen kentine yerleşmiştir. 17 Mart 1981'de Hâfiz Esad'ın emriyle Aachen'e gönderilen suikast timi, İsam el Attâr'ı evde bulamayınca eşi Benan Hanımı katletmiştir. İslâm vaizi, düşünür, dava adamı 97 yaşındaki İşâm Attâr, Cuma günü (3 Mayıs 19249) şafak vakti Almanya'nın Aachen şehrinde vefat etmiştir.

13 Ömer Faruk Abdullah, Suriye Dosyası, Akabe Yay., 1.bsk. Ekim 1985, İstanbul, s.130-131; R. Hrair Dökmeciyan, Arap Dünyasında Köktencilik, İlke Yay., II.bsk. 2003, İstanbul, s.155-156; Faik Bulut, İslamcı Örgütler-1, Doruk Yay., 3.bsk. Ağustos 1997, Ankara, s.269 vd.

14 Ö. Faruk Abdullah, age. s.127

15 R. Hrair Dökmeciyan, Arap Dünyasında Köktencilik, İlke Yay., II.bsk. 2003, İstanbul, s.155

emirle 27 Haziran 1980'de Tadmur (Palmira) Cezaevi'ndeki hücrelerinde bulunan Müslüman Kardeşlerin 550 mensubu katledilmiştir. Nusayri yönetimi, bu katliamı gizlese de daha sonra Ürdün'de yakalanan iki kişinin ayrıntılı itirafları, Ürdün televizyonunda yayınlanmıştır.¹⁶ Tadmur (Palmira) katliamından sonra 13 Temmuz 1980'de Çarşı, 25 Temmuz'da Sermed köyü, 11 Ağustos'ta Hanunu, eylül, ekim ve aralık aylarında masum halka yönelik katliam gerçekleştirilmiştir.¹⁷

Esad yönetimi, bu katliamla yetinmemiş, bastırma tedbirlerine ek olarak Müslüman Kardeşleri bölmek ve zayıflatmak amacıyla 8 Temmuz 1980'de, Suriye parlamentosunda 49 no'lu yasayı çıkarmıştır:

1- Müslüman Kardeşler grubuna ait olan herkes, ölüm cezası suçlusu sayılacaktır.

2- Bu kanunun yürürlüğe girmesinden sonra bir ay içinde, bu gruptan ayrıldığını ilan edenler cezadan muaftır.

3- Bir ay içinde teslim olanların, kanunun yürürlüğe girmesinden önce işledikleri hafif suçları bağışlanacaktır.

Bu kanunun çıkarılmasından önce Esad, 100'den fazla liberal ve solcu siyasi tutuklunun salıverilmesini emretmiş, daha sonra bu genel affın kapsamına, teslim olan Müslüman Kardeşleri de dâhil etmiştir.¹⁸

İslam Cephesinin Oluşumu

Suriye İslam Cephesi için gerekli zemin 1979'da oluşmasına rağmen, ilanı 1980 yılının sonlarına doğru yapılmıştır. İslam Cephesi, kendi beyanlarına göre Suriye'deki çeşitli İslami ve İslam yanlısı gruplardan oluşan, geniş tabanlı bir birliktir. Cephe'nin temelini Müslüman Kardeşler oluşturmaktadır. İslam Cephesi, 10

Ekim 1980'de yayınladığı bir bildiri ile Esad yönetimine karşı cihat için çağrıda bulunmuştur. Cephe'nin genel başkanı ise Halepli âlimlerden Muhammed Ebu Nasır El-Beyanuni olmuştur. Cephe'nin Kasım 1980'de yayınladığı "*Suriye İslam Devrimi ve Programı*" başlıklı siyasi bildirisi, Müslüman Kardeşlerin liderleri Said Havva, Ali El-Beyanuni ve Adnan Saad El-Din'in imzalarını taşıyordu.

Bildiride, Alevilere özel bir çağrıda bulunuyor, muhasebelerini yapmaları ve çok geç olmadan akıllarını başlarına toplamaları isteniyordu.¹⁹

İsam El-Attar ve Şam grubu ile kuzeyliler arasındaki ihtilaf, 1980'de İslam Cephesi kuruluncaya kadar devam etmiştir. İsam El-Attar'ın Cephe'ye katılması üzerine Esad diktatörlüğünün eli kanlı Muhaberat'ından bir ekip, 17 Mart 1981'de Almanya'nın Aachen kentindeki Attar'ın evine yaptıkları baskında, 38 yaşındaki eşi Benna Hanım'ı katletmişlerdir.²⁰

Hama Katliamı

Nusayri diktatörlüğü, en kanlı eylemini Hama'da gerçekleştirmiştir. Ocak 1982 itibarıyla ülkenin çeşitli yerlerinde, özellikle de orduda tutuklamalar artarak devam etmiştir. Tutuklanan 400 subay, göstermelik yargılamalardan sonra zaman geçirilmeden idam edilmişlerdir. Esad'ın, kardeşi Rifat Esad'a verdiği sınırsız yetki üzerine Rifat Esad ve emrindeki katiller ordusu, Hama'ya girmiş, halkı canından bezdirmek için, günün her saatinde evleri aramış, kadınlara ve kızlara küfür ve hakaretlerde bulunmuşlardır. Bununla da yetinilmemiş, evlere saldırılar başlatılarak insanlık dışı bir katliam gerçekleştirilmiştir. İslam Cephesi, bir yandan halkı sabırlı olmaya davet etmiş ancak Esad rejiminin Hama'yı bütünüyle yok etmeyi hedeflediği anlaşılınca Suriye uleması, 2 Şubat 1982'de rejime karşı cihat ilan etmiştir. Müslümanlar kısa sürede Hama'yı kontrolle-

16 Nikolaos Van Dam, Suriye'de İktidar Mücadelesi, İletişim Yay., 1.bsk. 2000, İstanbul, s.174-175; Dağ, age. s.135; Bir başka kaynakta, Palmira cezaevinde katledilen mahkum sayısının 1200 olduğu belirtilmiştir. Bkz; <https://www.mepa-news.com/tarih-suriyede-yuzlerce-mahkumun-olduruldugu-palmira-cezaevi-katliaminin-43uncu-yili-45318h.htm>

17 Dağ, age. s.137-139

18 Moshe Maoz, age. s.251

19 Daha geniş bilgi ve Alevilere Çağrı bildirisi için bkz; Nikolaos Van Dam, age. s.176 vd.

20 Daha geniş bilgi için bkz; <https://www.gzt.com/mecra/ism-attr-dunya-gurbetini-tamamladi-3786360>

rine almışlar ama bu, çok uzun sürmemiş, Rifat Esad bütün vahşiliğini göstererek 28 Şubat'a kadar üç hafta içerisinde Hama'yı yerle bir etmiştir. Tanklarla, helikopterlerle bombardımana tabi tutarak yıkılmadık ev, giril-medik sokak bırakmamıştır. Bu çatışmalarda kaç kişinin öldüğü, tam olarak tespit edilememiştir. Ancak 30 bin civarında insan katledilmiş, bir o kadarı da tutuklanmış ve bu tutuklulardan bir daha haber de alınamamıştır. Hayatta kalanların sefaletlerini yoğunlaştırmak ve onları daha zor durumlara sokmak için; hanımları ve kızları kirletilmiş, ölümlere bile aynı muamele yapılmıştır.²¹

Katliamın kurbanları arasında 40 günlük bebekler ve anne karnındaki ceninler dahi vardı. Bebekler, yalvaran annelerinin gözleri önünde balkonlardan aşağı atılmışlardır. Askerler, hamile bir kadının karnını deşerek doğmamış çocuğun ölümüne neden olmuşlardır. Çok sayıda çocuk, haftalarca süren yiyecek sıkıntısı yüzünden hayatını kaybetmiştir.

1982 Mart'ında The Economist dergisinde yayınlanan bir makalede, Hama katliamıyla ilgili şunlar belirtilmiştir:

"Başkent Şam'a 120 mil uzaklıkta bulunan Hama şehrinde neler yaşandı, belki de hiçbir zaman bilinmeyecek. Üç hafta boyunca tanklar ve toplarla dövülen Hama şehrine, gazetecilerin girişine izin verilmesi aylar sürmüştür. Şehrin tarihi bölgesi buldozerlerle yerle bir edilmiştir. Müslüman Kardeşlere göre kayıplar, 30.000'den fazla. Diğer tahminlere göre ölü sayısı 9.000 ancak bu sayılar, hastanelerden alınan rakamlara göre verildiğinden hastanelere

Doğu Guta'da, Halep'te kimyasal silahlarla işlenen katliamlar, unutulacak türden değildir. Elbette bütün bu katliamları, sadece Esad rejimi işlememiştir. Bu katliamlardan en az BAAS rejimi kadar İran, Hizbullah, Rusya ve ABD de sorumludur. Bunların Sednaya insan mezbahası başta olmak üzere, bütün işkencehanelerinde katledilen her masumun, dökülen kanında veballeri vardır.

*ulaşmadan gömülenlerin sayıları, bu rakamlara eklenmemiştir. Bombardımanlar, kilise ve cami ayırt etmeden yapılmıştır. Şehirde, Sünni çoğunlukla dostça asırlardır geçinen çeşitli mezheplere bağlı 8.000 Hristiyan yaşamaktaydı."*²²

Hama katliamı, Suriye Müslümanlarında bir travma meydana getirmişse de mücadele asla durmamıştır. Cezaevine düşenler de yurt dışına çıkmak zorunda kalanlar da bu mücadeleden asla vazgeçmemişlerdir. Nitekim bittiği zannedilen bu mücadele, Arap Baharı ile yeniden canlanmıştır. Ancak devreye giren İran, çeşitli

ülkelerden getirdiği Şii milislerle bu mücadeleyi bitirmeye çalışmıştır. Buna güçleri yetmeyince Kudüs Güçleri komutanı ve İran Devrim Muhafızlarının yurt dışı operasyonlardan sorumlu Kasım Süleymani, Rusya'ya giderek Rusya'yı, Suriye'ye müdahale konusunda ikna etmiştir. Rusya havadan, Şii milisler ve Hizbullah da karadan gerçekleştirdikleri saldırılarla Esad rejimini rahatlatmıştır. Bu saldırılar sonucunda binlerce masum insan katledilmiştir. Doğu Guta'da, Halep'te kimyasal silahlarla işlenen katliamlar, unutulacak türden değildir. Elbette bütün bu katliamları, sadece Esad rejimi işlememiştir. Bu katliamlardan en az BAAS rejimi kadar İran, Hizbullah, Rusya ve ABD de sorumludur. Bunların Sednaya insan mezbahası başta olmak üzere, bütün işkencehanelerinde katledilen her masumun, dökülen kanında veballeri vardır.

İşte 27 Kasım'da başlayan mücadele, bunca katliama rağmen yıllar önce başlamış, dökülen kanların yeniden yeşerttiği mücadeledir. Bu mücadelede yer alanlar, 1964 Sultan Camiinde,

Hama'da; Sednaya, Tadmur (Palmira) cezaevlerinde preslenerek katledilen o masumların ya çocukları ya da akrabalarıdır. Özellikle de Hama'da dökülen kanlar ve Sednaya'daki vahşet, yüzyıllar geçse de unutulabilir mi?

Hey'et-u Tahrîrî's-Şâm'ın (HTŞ) Mücadelesi

Hey'et-u Tahrîrî's-Şâm'ın (Şam Kurtuluş Heyeti-HTŞ) lideri *Muhammed Colani* ya da *Ahmet Hüseyin Şara*, Irak'ın, ABD tarafından 2003'te işgaline karşı savaşmak için tıp eğitimini tamamlamadan Irak'a gitmiş bir mücahit-tir. Ürdünlü mücahit Ebu Mus'ab Ez-Zerkavi'nin kurduğu "*Tevhid ve Cihad*" örgütüne katılmış ve orada eğitim görmüştür. Cezaevine düşmüş ama mücadeleden asla vazgeçmemiştir. 2011'de Suriye'de halk ayaklanması başlayınca da Suriye'ye gönderilmiş ve 2011'in Eylül ayında Nusra hareketini kurmuş, kuruluşu da Ocak 2012'de dünya kamuoyuna duyurmuştur. IŞİD'in Nisan 2013'te ortaya çıkmasıyla aralarında çatışmalar olmuş ancak IŞİD'e boyun eğmemiştir. 28 Temmuz 2016'da isim değişikliği ile önce *Şam'ın Fethi Cephesi*, sonra da 28

Ocak 2017'de de *Hey'et-u Tahrîrî's-Şâm* ismini almıştır. Ve bu ismin çatısı altında hem rejimle, hem Rusya ile hem de İran ordusu ve Hizbullah ile mücadele etmiştir.

Colani, kendisiyle gerek 2013 yılında El-Cezire'nin gerek 2021 yılında *Independent Türkçe*'nin yaptığı röportajlarda, küresel cihat ile Suriye'deki azınlıklarla, Suriye dışından gelen mücahitlerle, PKK/PYD ile ve Suriye topraklarında bulunan işgalcilerle ilgili söyledikleri ayrıntılı bir şekilde yer almıştır. Batılı istihbarat örgütleriyle iş birliği hâlinde olan haber ajansları, diplomatik çevreler, leş kargaları gibi Colani ile görüşmek için sıraya girmiş durumdalar. Başına 10 milyon ödül koyan ABD de diğer emperyal, işgalci devletler de Suriye'nin yeni rejimiyle görüşmeleri ve yumuşak şeyler söylemeleri elbette hayra alamet değildir. Bunlara asla güvenilmemeli ve Suriye'de yeni oluşmakta olan yönetim de bunlara asla aldanmamalıdır. Suriye'de yıllardır verilen mücadelenin amacı, Suriye'de İslami bir yönetimin kurulmasıdır. 2011'den beri mücadele eden gerek Suriyeli gerek Suriye dışından gelmiş mücahitlerin amacı da İslami yönetimdir. Leş kargaları gibi,

Suriye'nin yeni yönetimi ile ilişki kurmaya çalışanların hedefleri ise tam tersi bir yönetimin oluşturulmasıdır.

7 Ekim Aksa Tufanı sadece Filistin ya da bölgedeki sistemleri değil, dünyadaki bütün sistemleri bir deprem sarsıntısından çok daha büyük bir şiddetle sarsmıştır. Dolayısıyla bu sarsıntı, içinde bulunduğumuz bölgede ve diğer bölgelerdeki sistemleri, beklemedikleri ve hiç arzulamadıkları değişimlere zorlayacaktır. Çünkü bu sarsıntı; sıradan, geçirtililecek bir sarsıntı değildir. Kim ne derse desin, Suriye'de rejimin 12 günde çökmesini tetikleyen en önemli güç de yine 7 Ekim Aksa Tufanı'dır. Suriye'de yeni yönetim oluşturulurken bu, asla unutulmamalıdır.

Ayrıca Colani, gerek Irak'ta cezaevinde hırladığı 50 sahifelik mücadele strateji belgesini gerek ilk röportajlarında söylediklerini unutmamalı dolayısıyla Batılı, Doğulu ve bölgesel hiçbir iradeye boyun eğmeden amacını gerçekleştirebilir. Elbette siyasi, askerî ve iktisadi olarak Siyonist ve emperyal güçlerle kuşatılmış olma-

sı, böyle bir yönetimi oluşturmanın önünde en büyük engeldir. Bütünüyle bitmiş, yakılmış, yıkılmış ve zenginlikleri dışa aktarılmış bir ülkede, dış yardım almadan yeni bir yönetim kurmak elbette çok zordur. Ama verilen mücadelede, bir milyondan fazla şehidin dökülen kanı da heba edilmemelidir.

Şu bilinmelidir ki süreç içerisinde oluşturulacak bir İslami yönetim, hem kendileri için hem de bölge Müslümanları için sığınılacak son limandır. Suriye mücadelesinde şehit edilen bir milyondan fazla insanın da diasporada her türlü zorluğa katlanarak hâlâ ümidini kaybetmemiş Müslümanların da beklentisi budur. Bu ümit ve temenniler boşa çıkarılmamalıdır.

Kolay değildir ama zor da değildir. "Her zorkluktan sonra bir kolaylık vardır" (94/İnşirah, 5). "Eğer Allah size yardım ederse size galip gelecek bir güç yoktur" (3/Al-i İmran, 160) ve "Allah'ın yazdıkları dışında, kesinlikle hiçbir şey isabet etmez." (9/Tevbe, 51) ve benzeri ayetler, bize yol göstermekte ve yürüyeceğimiz yolun işaretlerini belirlemektedir.

Dosya:
"Suriye'de Devrim Sevinci & Gazze Cihadi ve Biz"

Zulme Şahit, Zafere Haberci Romanlar¹

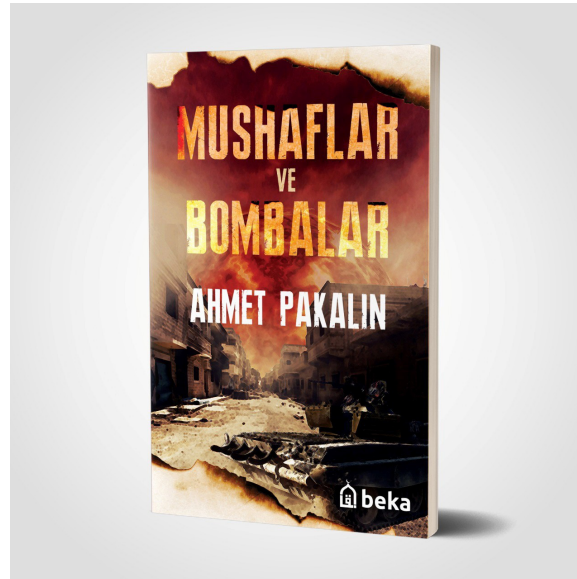
Fatih PALA
fatihpalafatih@gmail.com

Yazılan her kitabın bir gayesi, konusu ve alanı vardır. Gelişigüzel ve amaçsız kitap yazılmaz, yazılmamıştır ve yazılmamalıdır da. Kimi ilmî içeriklidir, kimi düşündürmeyi amaçlar, kimi güzel tablolar çizmenin derdindedir, kimi yaşanmışlıkları, kimi yaşanması gerekenleri, kimi de hayalleri yansıtır okuyucuya.

"Bütün kitaplar, tek bir 'kitab'ın daha iyi anlaşılması için okunur." sloganıyla yayın hayatını devam ettiriyordu bir vakitler *İz Yayıncılık*. Tabii ki yazılan her kitap, bir boşluğu doldurmanın hesabını yaparak okuyucuların eline, zihnine, gönlüne misafir olur. Ama nice kitap da vardır ki şahitlik görevini icra eder. Tarihten birtakım izler taşır. Hatta bizzat tarihi sunar. Ve kim bilir, belki bir gün gelir de tekerrür ettiğine şahit olurlar yazılanların.

İşte **Mushaflar ve Bombalar**, işte **Şehit Hama** ve işte **Hamalı**. İlk baskıları *İslamoğlu-Bengisu Yayınları*ndan yapılan, sonra *Çıra Yayınları*nın diğer bir kuruluşu olan, eski yayınevinin adını alan *Bengisu Yayınları* arasından çıkan, yakın zaman önce *Renk Yayınları* etiketiyle ve artık *Beka Yayınları* bünyesinde olan;

rahmetli **Ahmet Pakalın**'ın yazdığı, BAAS zulmünün 1982 Şubatı'ndaki kapkaranlık yüzünün okuyucuya yansıyan yüzü... Bunlar birer roman, birer hayat, birer direniş destanı... Nussayrilerin; mazlum, mağdur ve Müslüman Suriye halkı üzerinde gezdirdikleri kara bulutlar... **Elbet Sorulur** ezgi albümünde, "Gün şubatin ilk haftası, yıl seksen iki/ Alev alev yanıyor bir

1 Daha önce yazılan bu yazı, "Suriye Zaferi" vesilesiyle gözden geçirilmiş haliyle yeniden dikkatlerinize sunulmuştur.

mahzun şehir/ Bir çağlayan yol alıyor cennete doğru/ Toprağı kanla sulanıyor, burası Hama"

sözleriyle başlıyordu "Ne olur sen bizi affet Hama" ezgisi.

Mushaflar ve Bombalar'la başlıyor zulumatın çirkefliğine karşı dimdik durabilmenin mücadelesini verme erdemini gösteren yiğitlerin destansı hikâyeleri. *Hama*, henüz tam olarak işgal edilmemiş ve güç hâlâ Müslümanların elindedir. Romanda öyle sarsıcı kareler var ki; etkilenmemek, duygulanmamak ve zalime, zalimliğe öfke savurmamak elde değil. Bir tanesini sunmakla yetinelim biz.

Yaşlı bir adam, işkenceye alınır. Bedenine yapılmadık eziyet bırakılmaz. Lakin hiçbir şekilde emellerine ulaşamaz işkenceciler. Konuşturmak, isim almak ve Müslümanların her birini yeryüzünden silme derdindedir bu nasipsizler. Ama yüce Allah'ın inayetiyle, sabırla bilenen mümin adamdan tek bir isim bile alamazlar. Sonra akıllarına bir başka işkence formülü gelir, daha doğrusu getirtilir sömürgeci üstatları tarafından. Babasının hasta olmasından dolayı refakatçiye ihtiyacının olduğu yalanıyla kızını getirtilirler. Kızı kanalıyla, kızına bir şey olmasın için, artık konuşması gerektiğini hissettirme küstahlığındadırlar. Baba, kız arasında geçen şu diyalog, yürekleri ürpertici ve nihayetinde de umut yayıcı nitelik taşır:

Baba: Kızım, bu alçaklar seni bana yem olarak getirdiler. Zaafımdan faydalanıp beni konuşturmayı hedefliyorlar. Ama ben asla ko-

nuşmayacağım. Kızım! Onlar kötü emellerini işlemeye koyulduklarında, benim sessizliğimi seni sevmediğime, sana değer vermediğime yorma sakın! Ağzımdan alacakları tek bir mücahidin adı, Hama'daki İslamî hareketin sonu olur. Sakın müdahale etmediği için babana lanet okuma!

Kızı: Hayır baba, asla bu olmayacak! Aslında beni buraya çağırdıklarında bu çirkin niyetlerini anlamadım değil. Ama yine de seni yalnız bırakmak istemedim. Ben de şunu söylemek isterim ki bu aşağılık insanlar benim üzerimde iğrençliklerini gerçekleştirme yoluna koyuldukları anda, sakın bana karşı evlat sevgin ağır basıp da sırlarını ele vermeyesin. Rabbim, yardımcımızdır.

Evet, böylesi metanete sahip bu müminlerin direngen ruhlarına kim, ne yapabilir ki! Hayatı yalnızca dünyadan ibaret bilenler, ibret almanın semtine bile varamazlar.

Şehit Hama'ya geldiğimizde zulmün lanetli yüzünün ne kadar tiksindirici bir hâl aldığını seziyor hatta sezmenin de ötesine geçiyoruz. Her karış toprağına; onlarca, yüzlerce, binlerce şehit serili şehirdir artık Hama. Kıpırmızı lalelerin gövmeye yüz tuttuğu, destansı beldedir artık; her ne kadar dünya, kör ve sağır olsa da kör ve sağır dursa da...

Ve bir kare...

Mücahitleri bir meydana toplar zulmün askerleri. Ya itiraf ya da şehadet... Önlerinde iki seçenek... Ve tabii onlar, **en kutlu son**'u tercihlerine korlar.

Asker: Bütün tekliflerimizi reddettiniz, bize başka seçenek bırakmadınız. Ya bizimle anlaşın ya da öleceksiniz.

Şeyh Ahmed: Biz, zalimlerle asla bir olmayız, birlik kurmayız. Her şey Allah'ın elindedir, onun yolunda ölmek, bizim için şereftir.

Asker: Dönün, yüzünüzü duvara çevirin.

Şeyh Ahmed: Biz, İslam âlimiyiz; kurşuna dönmek âdetimiz değildir, onu göğsümüzde karşılarız.

İşte Hama'yı Hama yapan, Hama'yı şehitler

yurdu kılan idrak, kavrayış ve sevdadır. Onlar, bir ölür, bin dirilirler. *Mushaflar ve Bombalar* ile *Şehit Hama* eserlerinin, yine aynı isimde *bant tiyatrolarının* olduğunu hatırlatmakta yarar var. Kitaplarda anlatılanlardan belli kareler işlenen bu bant tiyatrolarını, okumanın yanında dinlemek isteyenlere de duyurmak isteriz.

Hamalı'da ise Nusayri rejiminin vahşet rüzgârlarına daha fazla dayanamayan bir Müslümanın, komşu ülke Türkiye'ye göçü konu edilir. Yazar Ahmet Pakalın, bu eserini tamamlayamadan geçirdiği bir kaza sonucu vefat eder. Romanı, daha sonra yayınevi tamamlar. Bir şahidin dilinden, katliamla beslenenlerin hazmedemediklerini, tüm mide bulandırıcılığıyla kustukları günleri okuyoruz, satır satır bu eserde.

Şimdi kırk iki, kırk üç sene sonrasına, yani bu günlere baktığımızda fazla bir değişikliğin olmadığını hatta zulmün katlanarak devam ettiğini, bu yaranın artık kangrene dönüştüğünü görüyoruz. Ve meselenin iç yakıcı ve yürek dağılayıcı yönü ise sadece seyirci olunma-

Arzın ve yüce arzın pek yüce sahibi olan Allah'a (cc), mazlumların kanlarının zalimleri ebediyyen boğması için; uyuyan ve uyuşup donuklaşan ümmetin bir an evvel dirilişe, direnişe, davranışa geçmesi için ve "tevhit, adalet, rahmet ve merhamet güneşi"nin hiç batmamak üzere doğması için duacıyız. Rabbimiz, kabul buyur yakarışlarımızı! Âmin.

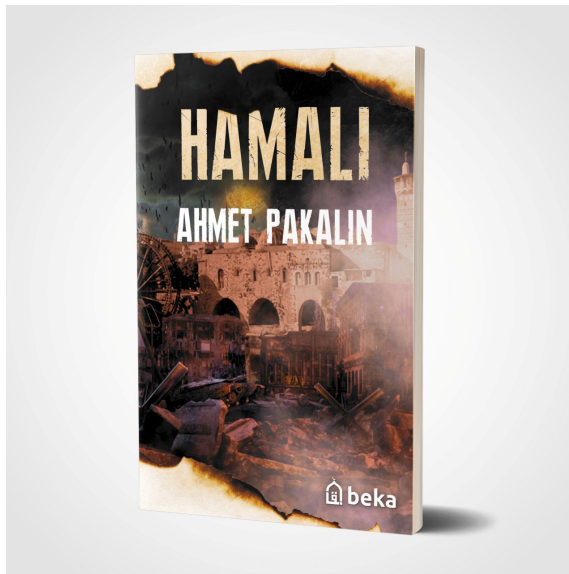
şı, seyirci kalınması... BAAS rejiminin farklı ve daha katı versiyonla acımasızlığını katbekat çoğalttığını görüyoruz, hissediyoruz, anlıyoruz belki de kim bilir, ağlıyoruz bu gelinen noktadaki hâle, hâlimize. Zira şimdi yok edilmeye yüz tutulmuş, hayalet şehre dönüştürülmeye ant içilmiş şehir, yalnız Hama değil; onunla birlikte Humus var, Halep var, İdlib var, Şam var.

Arzın ve yüce arzın pek yüce sahibi olan Allah'a (cc), mazlumların kanlarının za-

limleri ebediyyen boğması için; uyuyan ve uyuşup donuklaşan ümmetin bir an evvel dirilişe, direnişe, davranışa geçmesi için ve "tevhit, adalet, rahmet ve merhamet güneşi"nin hiç batmamak üzere doğması için duacıyız. Rabbimiz, kabul buyur yakarışlarımızı! Âmin.

Bu duaları yaptığımız şu günlerin biraz evvelinde yani 27 Kasım 2024 Çarşamba gününün sabahında *Halep*'te başlayıp 8 Aralık 2024 Pazar günü *Şam*'da zaferle taçlanan Suriye devrimiyle özelde Suriye Müslümanları, genelde tüm dünya Müslümanları ile sevinç içerisindeyiz. Mart 2011'den bu zamana hadsiz, insafsız, vicdansız bir şekilde artarak devam eden *BAAS-Beşar Esed* zulmünün, mücahitlerin yılmayan mücadeleleri ve şanı pek yüce olan Allah'ımızın nusretiyle son bulduğuna iman ediyoruz.

Yüce Rabbimizden niyazımız odur ki sevincimiz, kursağımızda kalsın. Mücahitler, 2021 senesinde yaşadığımız *Afganistan* sevincimizde olduğu üzere, kendi içlerinde yüce Allah'ın sözünü hâkim kılsınlar. *O yüce söz* ile yeni bir düzen ve sistem oluştursunlar. Böylece yüce Allah'ın sözüyle, hükmüyle hareket etmeyen başka topraklara da örnek ve ilham olsunlar. *Âmin, velhamdulillahi rabbil âlemin.*

Dosya:

"Suriye'de Devrim Sevinci & Gazze Cihadı ve Biz"

Kader, Gayrete Âşıktır

Cefai DEMİREL

"Zorlayınca olmaz, nasipse olur. Ama zorlamadan da olmaz çünkü kader gayrete âşıktır."

Bir işimiz, beklen-timiz, hayalimiz, emelimiz olma-yınca kader böyleymiş de-yip bırakmak olmaz. İşimizin olması için sebepleri yerine getirip olması yönünde çaba sarf ettikten sonra, işimiz olmuyorsa o zaman kaderdir deyip kenara çekilebiliriz.

Sözümüz kolay anlaşıl-sın diye açarsak bir öğrenci, sınavına hazırlanmaz ve sınav-dan istediği puanı alamaz ise kaderim buymuş deyip sorumluluktan kaçamaz. Çalıştım, hazırlandım, gayret ettim ama üniversite sınavında istediğim puanı alamadım diyorsa o zaman ka-derim buymuş diyebilir.

"Onlar, ancak ağzına gelsin, diye suya doğru iki avucunu açan kimse gibidir. Hâlbuki su, onun ağzına gelecek değildir."

Allah'ın (cc) denizi yar-ması için Musa'nın (as) esasına ihtiyacı mı var-dı? Musa'nın (as) asası olmasa Kızıl Deniz yarıl-mayacak mıydı? Elbette ihtiyacı yoktu. Rabbimiz, bizlere nimetlerini gön-dermek istiyor fakat bu işte bizim de bir katkımı-zın olmasını istiyor. Sizler bir başlangıç yapın, ben devamını getireceğim, diyor.

(Rad, 14).

Rabbim, bizlere nimetle-rini gönderir, kulum nasibini alsın, diye. Bizler nasibimizi aramak yerine, evde oturur ve pazardan sebzenin gelip, mutfakta pişip, masamıza sı-cacık gelmesini beklersek çok bekleriz. Rabbim nimetlerini bizlere göndermiştir. Bizim de bir zahmet kalkıp nasibi-mizi alıp getirmemiz lazım.

"Çeşmelerden bardağın doldurmadan kor isen, bin yıl anda (orda) durursa kendi dolası değil" (Yunus Emre).

Allah'ın (cc) bu konudaki sünnetine bakacak olursak **"Bunun üzerine Musa'ya, asanla denize vur, diye vahyettik. Deniz hemen-cekik ikiye yarıldı da her bir parçası koca-man bir dağ gibi oluverdi."** (Şuara, 63).

Allah'ın (cc) denizi yarması için Musa'nın (as) esasına ihtiyacı mı vardı? Musa'nın (as) asası olmasa Kızıl Deniz yarılmayacak mıydı?

Elbette ihtiyacı yoktu. Rab-bimiz, bizlere nimetlerini göndermek istiyor fakat bu işte bizim de bir katkımızın olmasını istiyor. Sizler bir başlangıç yapın, ben deva-mını getireceğim, diyor.

“Hurma dalını da ken-dine doğru silkele, üze-rine henüz yeni olgun-laşmış taze hurma dökü-lüversin.” (Meryem, 25). Allah’ın (cc) hurmaları dök-mesi için, Meryem annemi-zin hurma dalını silkelemesi-ne ihtiyacı mı vardı? Elbette yoktu. Rabbim Meryem an-nemize taze hurma vermeyi istiyor fakat bu işte Meryem annemizin de bir katkısının olmasını istiyor.

“Hatırlayın Musa kavmi için su aramış-tı, o zaman biz ona asanı taşa vur, demiş-tik de ondan on iki pınar fışkırmıştı. Böyle-ce her kabile topluluğu, içeceği yeri bilmiş ve rahatlamıştı.” (Bakara, 6). Allah’ın (cc) su vermesi için, Musa’nın (as) asasını taşa vurma-sına ihtiyacı mı vardı? Elbette hayır. Asa olma-sa da Rabbim suyu verecekti. Rabbim dilerse bizlere, yardımımız olmasa da nimetlerini verir. Buna, kitabımız Kur’an’dan bir örnek verebiliriz.

“Zekeriya onun yanına, mabede her gi-rişinde orada bir rızık bulur ve ey Meryem, bu sana nereden geliyor, der. O da bu, Al-lah tarafındandır. Allah dilediğine sayısız rızık verir, derdi.” (Ali İmran, 37).

Rabbimiz, küçük bir kız çocuğuna nimetini göndermek için, asasını vurmasını istememiştir. Zaten buna ihtiyacı da yoktur. Rabbimiz acizlikten münezzehtir.

Rabbimizin bizim yardım etmemize elbette ki ihtiyacı yoktur. Bizlere nimetlerini, zaferlerini vermek istemektedir. Fakat bizlerin de Rabbi-mizin nimetlerini ve zaferi hak etmemiz için,

Filistinli, Gazzeli kardeş-lerimiz cenneti kazan-mak için gayret ettiler ve mükâfatlarını alacaklar. Dünya Müslümanları bu imtihtandan geçemediler, yeterli gayreti gösterme-diler. Bütün dünya, ahir zaman Müslümanlarının acziyetini gördü. Selin önündeki çer çöp olduğu-nu gördü.

adım atmamız, gayret etme-miz gerekir.

“Hiçbir adım atmayan kimse, bir yere varacak de-ğildir.” Bir hedefin, bir ama-cın, bir gayen varsa olma-sı için adım atmalısın, bir yerden başlamalısın. Hiçbir gayret göstermeden kaderi şikâyet eden kimse, aptal ve aciz insandır.

Müslümanlar olarak dua edip, ebabil kuşlarını çağı-rarak, İsrail zulmünü durdu-ramayız. Sonra o ebabiller gelir, iki milyar Müslüman, on milyonu bulmayan İsrail

nüfusunu tükürüğünüzle boğamadınız mı, der! Pişmiş tuğla parçalarıyla biz Müslümanları he-lak eder.

Mekke halkı, Ebrehe’nin ordusuna güç yeti-remediği için Ebabil kuşları geldi, fil ordusunu helak etti. Müslüman nüfus, İsrail’in nüfusunun 200 katıdır. Güç yetirecek kuvvet vardır.

200 kişi, bir kişiyi dövemiyor da ebabilleri çağırıyorsa yazıklar olsun bize. Allah resulünün (sav) haber verdiği *“Selin önündeki çer çöp gibi Müslümanlar olacak.”* (Ebu Davut, Sünen 4298) Müslüman tipi günümüz Müslümanlarıdır.

60’a yakın devlet ve 80 Müslüman topluluk bir İsrail’le mücadele etmeyip Filistin’i Gazze-lileri, İsrail’in, ABD’nin ve Avrupa’nın zulmüne terk edip, sonrada Rabbimizden zafer bekle-mek ne kadar doğru olabilir? Veya Rabbimiz bu zaferi bizlere nasip eder mi? Sizler zaferi hak ettiniz mi, demez mi?

Filistinli, Gazzeli kardeşlerimiz cenneti ka-zanmak için gayret ettiler ve mükâfatlarını ala-caklar. Dünya Müslümanları bu imtihtandan ge-çemediler, yeterli gayreti göstermediler. Bütün dünya, ahir zaman Müslümanlarının acziyetini gördü. Selin önündeki çer çöp olduğunu gördü.

"Ve insana, kendi gayret ve çabalarından başka bir şey yoktur" (Necm, 39).

Rabbimiz, Necm suresi 38-41. ayetlerde hiçbir kimsenin başkasının günahını üstlenmeyeceğini, ahirette de çalışmalarının karşılığının tastamam kendisine verileceği bildirilmektedir.

Gazzeli kardeşlerimiz mücadele ettiler, inşallah bunun karşılığını ahirette bulacaklar. Mücadele etmeyen Müslümanlar ve bu zulme rıza gösterenler de ahirette karşılığını bulacaklardır.

"Zafer, gayrete âşıktır." Müslümanlar olarak zilletten kurtulup izzetimize yeniden kavuşmak istiyorsak Musa (as) gibi asamızı denize vurmaliyiz, taşa vurmaliyiz. Meryem annemiz gibi hurma ağacını silkelemeliyiz. Zalimlere karşı kıyama kalkmalıyız. Zulmün son bulması için gayretimizi ortaya koymalıyız.

"Ey Rabbimiz, ben çocuklarımdan bazısını senin mukaddes olan evin (Beytul-lah) yanında ekinsiz (çorak) bir vadiye yerleştirdim." (İbrahim, 37) diye dua etmişti İbrahim (as), Hacer annemizi ve İsmail'i (as) ot bitmez taş ocağında bırakıp giderken. Hacer annemiz arkasından seslenmişti, "Bizi buraya bırakmanı Rabbin mi emretti?" İbrahim (as) da "Evet" manasına gelecek imada bulunmuştu. Hacer annemiz, yüreğinden gelen tevekkülle **"Öyleyse Rabbim bizi zayi etmez."** (Hud, 115) gidebilirsin, demişti.

Mantiken düşünersek taş ocağında; ekin, ot bitmez bir yerde bebekli bir kadının yaşama şansı nedir? İbrahim (as), mantığı ile hareket etmedi, emre itaat etti. Müslümanlar olarak bizler, akli ön plana çıkarıp gücümüz yetmez diyerek yapabileceğimiz şeylerden geri duruyoruz. Tevekkül etsek, biraz gayret etsek, yapabileceklerimize odaklansak belki de Rabbim yolumuzu açacak. Boykottur, mali yardımdır, gıda yardımdır, sosyal medya kullanımıdır, birbiri-mizle çekişmemektir. Rabbim, Suriye'de Müslümanlara zaferi nasip etti. İnşallah, Filistin'e de zaferi nasip edecek. Fakat bizlerde birlik beraberlik yok, gayret yok, zafere inanç yok!

Kaderin ferdi boyutundan başka, toplumsal boyutuna bakarsak Rabbim, bizlere bu konuda şu ayeti ile cevap vermektedir: **"Şüphesiz ki bir kavim kendi özünü değiştirmedikçe Allah onların durumunu değiştirmez."** (Rad, 11).

Rabbim, fertlerde olduğu gibi, toplumlarda da olumlu yönde bir tavır, değişim, gayret görürse onlara nimet, ilim, zafer, güç nasip eder. Toplum, yönünü İslam üzere çevirirse Rabbim, o topluma izzet, güç, zafer nasip eder.

Toplum, yönünü ne tarafa çevirirse Rabbim, o yönde topluma yollar açıyor. Bu yollar olumlu yönde de olabilir, olumsuz yönde de olabilir. Olumsuz yönde yönelişe Rabbimiz, ayet-i kerimede şöyle cevap veriyor: **"Bir kavim kendinde olanı değiştirmeye kadar Allah, ona nimet olarak bağışladığını değiştirici değildir."** (Enfal, 53). Rabbim, bir kavme vermiş olduğu nimetleri, o toplumda olumsuz davranışlar görmedikçe nimetlerini onların üzerinden kaldırmaz.

Aklımıza şöyle bir soru geliyor. Ne oldu da Rabbim, Müslümanların üzerinden nimetini kaldırdı? Nimetleri gıda, yiyecek, araba, ev olarak algılasak bunlar artmıştır. Obezite dünyanın ve ülkemizin sorunu hâlini almıştır. Fakat Rabbim, Müslümanların üzerinden zaferi, izzeti, heybeti neden aldı, diye düşünürsek Müslümanlar olarak dünya malına meylettik, ölümü, şehadeti kötü gördük. Fırkalarımızı, mezheplerimizi, Müslümanlığın üzerinde gördük. Ayrıştık, bölündük.

"Allah ve resulüne itaat edin, birbirinizle çekişmeyin. Sonra gevşersiniz ve gücünüz gider. Sabredin, kuşkusuz Allah, sabredenlerle beraberdir." (Enfal, 46).

Zafere giden yol, Müslümanların birbirleri ile çekişmeyip birlik, beraberlik kurmasındadır. Bugün Suriye'de zafer, birleşme ile gelmiştir. İnşallah Filistin'de, Gazze'de kardeşler birleşir ve beraber hareket ederlerse Filistin özgür olacaktır.

Dosya:
"Suriye'de Devrim Sevinci & Gazze Cihadı ve Biz"

Suriye'de Fetih Öncesi ve Sonrası

Emrah DOĞRU

Rabbimize hamd ü senalar olsun, 13 yıllık cihattan sonra 8 Aralık 2024 tarihinde fetih gerçekleşmiştir.

Suriye'deki 61 yıllık BAAS rejimi de yıkılmış, firavun Esad ülkeden kaçmıştır. Zalim Esad, binlerce Müslüman'ı katletmiştir. Zindanlarda Müslümanlara, akla hayale gelmeyen işkenceleri reva görmüştür. Pres makinesinde ezilen bedenler, kıyma makinesine benzeyen makinelerde cesetlerin doğranması, asit kuyularına atılıp yok edilmesi veya fırınlara atılması, kazıklı odalarda kazıklara oturtma, elektrikli işkenceler, etlerin bıçaklarla kesilmesi, tek kişilik hücrelerde, oturma ve yatma imkânı olmadan ayaküstü bekletme, zincirlere asılarak bekletme, aslanlara yem etme, aç bırakma, susuz bırakma, gün ışığına hasret kadınlara tecavüzler... 60 metrekare yerde 300 - 400 kişinin yaşaması... Yatak yok, yorgan yok, tıka basa dolu hapishanelerde, akla hayale gelmeyen tür-

60 metrekare yerde 300 - 400 kişinin yaşaması... Yatak yok, yorgan yok, tıka basa dolu hapishanelerde, akla hayale gelmeyen tür-lü türlü işkencelere maruz kaldı yıllarca Müslümanlar, Allah'tan korkmayan firavun Esad ve canı, gözü dönmüş askerlerinin işkencelerine.

lülü türlü işkencelere maruz kaldı yıllarca Müslümanlar, Allah'tan korkmayan firavun Esad ve canı, gözü dönmüş askerlerinin işkencelerine.

Mahkum hapisten kurtarılıyor, diyor ki "Hafız Esad öldü mü? Bizi Saddam Hüseyin mi kurtardı?" Hâlbuki Hafız Esad öleli 24 yıl olmuş...

Hapse girenler, dünyadan habersiz, teknolojiden habersiz. Cep telefonunu dahi bilmiyorlar, gökyüzünü

ilk defa gören çocuklar, şaşkınlar. Çok kötü bir ortam, anlatılacak gibi değil. Rabbim, bu zalimlere elbette hesap soracaktır. O gün, şüphesiz gelecektir.

Suriyeli bir kardeşimizin; vahşeti, alçaklığı anlatımı da şu şekilde:

Hapishanede Gardiyanların Geçim Kaynağı

Suriye hapishanelerindeki gardiyanlar, bu

çıkar sistemini daha da ileri taşıdı. Haksız yere tutuklanan ve mahkemeye çıkarılmayan on binlerce hatta yüz binlerce Suriyelinin yakınları, sevdiklerinin hangi hapishanede olduğunu öğrenmek için gardiyanlara binlerce dolar ödemek zorunda kaldı. Bilgi almanın, mahkûmu görmenin ve ona eşya göndermenin her biri ayrı bir "tarife"ye tabiydi.

Korkunç Yöntemler ve Acımasızlık

On binlerce tutuklu öldürüldü; yakınları ise onların hâlâ hayatta olduğunu düşünerek gardiyanlara para ödemeye devam etti. Cesetler, toplu mezarlara gömülüyor, bazen de organları çalınıyordu. Kan satışı dahi söz konusu olduğunda 'Eğer mahkûmun vücudunda satılabilir kan kaldıysa!' diyerek acı bir şekilde gülüyorlardı.

Bir Milyar Dolarlık Çıkar Sistemi

Bir araştırmaya göre Esad rejimi, hapishanelerinde tutuklu olanların yakınları tarafından, bilgi almak için gardiyanlara toplamda yaklaşık bir milyar dolar ödendi. Tutukluların çoğu ise bu ödemelere rağmen kurtarılamadı ve hayatını kaybetti (Ahmed Halid Eş-Şiraa, 19 Aralık 2024).

Zalim firavun Esad'ın yaptığı zulümler, bunlarla sınırlı değil, daha sayamadığımız çok sayıda zulümler ve işkenceler var, burada bazılarını sayabildik.

Rabbimiz şöyle buyurmaktadır:

"İnkâr edip zulmedenleri, Allah asla bağışlayacak değildir. Onları (başka) bir yola iletecek de değildir. Ancak orada ebedî kalmak üzere cehennem, onları yoluna (iletecektir). Bu da Allah'a çok kolaydır." (Nisa, 168-169)

Nitekim zalimler, zulmedenler, kâfirler elbette hesap vereceklerdir. Bu kaçınılmaz bir gerçektir.

Başka bir zalimlikse milyonlarca Müslüman; ülkelerini, evlerini, ailelerini bırakıp başka ülkelere göç etti. Mülteci durumuna düştü. Ço-

ğunluğu Türkiye'ye geldi. Burada da birçoğu ırkçılar tarafından hakaretlere maruz kaldı, dışlandı, küçümsendi, oturulmayacak evlerde oturdular ve halen oturmaktalar. Zalim ev sahiplerinin, beş para etmez evleri para etti, yurtlarını terk etmek zorunda kalanlara yüksek meblağlara kiraya verildi. Ensarlık yapan Müslümanlar, az da olsa vardı. Her toplumda iyi veya kötü olduğu gibi, bu kardeşlerimizin içinde de kötüler ve iyiler vardı. Ama bir kişinin suçunu, tüm topluma mal edemeyiz. Bizlere düşen, onlara sahip çıkmaktı, elimizden geleni yaptık, yapmayanlar da ırkçılık yapanlar da hesabını Allah'a vereceklerdir.

Rabbimiz ayetinde şöyle buyurmaktadır:

"Ey müşrikler! Siz zafer mi umuyordunuz; işte zaferi (!) gördünüz! Eğer küfürden ve peygambere düşmanlıktan vazgeçerseniz bu, sizin için daha hayırlı olur. Yok, yeniden savaşılmaya ve düşmanlığa kalkışırsanız biz, mü'minlere yine yardım ederiz. Bilin ki sayıca ne kadar çok olursanız olun, büyük bir topluluk hâlinde bulunmanızın size vereceği hiçbir fayda yoktur. Çünkü Allah, müminlerle beraberdir." (Enfal 19)

Sabrın sonu selamet oldu. Rabbim, Suriye'deki mücahit kardeşlerimize zafer nasip etti, fetih nasip etti. Müslümanlar olarak temennimiz, yönetimin Allah'ın hükümleriyle olması. Müslümanlar, firavun Esad'ın zulmünden kurtuldu. Rabbimize hamd ü senalar olsun, buna sevindik hem de çok sevindik. İslam'ın hükmünün Suriye topraklarına hâkim olmasına da sevinmek istiyoruz. Eğer ki orada İslam olmazsa laiklik, demokrasi olursa orada şehit düşmüş mücahitler, ahirette davacı olacaklardır, fethi gerçekleştirenlerden. Rabbim, Şam topraklarını İslam'ın güneşiyle aydınlatır inşallah. Âmin.

Dosya:

"Suriye'de Devrim Sevinci & Gazze Cihadi ve Biz"

Suriye Devrimi: Gazze'nin Manevi ve Stratejik Katkıları

Dr. Hüseyin DURMAZ

Suriye halkı, yıllardır süregelen savaş ve zulüm karşısında insanlık onuruna yakışır bir direniş sergilemiştir. Ancak bu süreç, zaman zaman derin çıkmazlarla karşılaşmıştır. Ve birtakım istihbari manipülasyonlara maruz kalarak uluslararası toplumun da kayıtsızlığı nedeniyle insanlar, umutsuzluğa sürüklenmiştir. Tam bu noktada, 7 Ekim'de Gazze'de başlayan direniş, yalnızca Filistin halkının gücünü değil, aynı zamanda uluslararası güç dengelerinin değişimini de gözler önüne sermiştir.

Gazze'nin zaferi, bir coğrafyanın sınırlarını aşarak adalet ve direnişin küresel sembolü hâline gelmiştir. Gazze'nin Suriye devrimine katkısı, sadece manevi bir ilhamdan ibaret değildir; aynı zamanda uluslararası sahnede Suriye için yeni bir fırsat yaratmıştır. Bu katkıları anlamak için, üç temel noktayı ele almak gerekir: küresel dengelerdeki değişim, cihat ahlakının yansımaları ve uluslararası toplumun yaklaşımındaki dönüşüm.

Gazze'nin zaferi, bir coğrafyanın sınırlarını aşarak adalet ve direnişin küresel sembolü hâline gelmiştir. Gazze'nin Suriye devrimine katkısı, sadece manevi bir ilhamdan ibaret değildir; aynı zamanda uluslararası sahnede Suriye için yeni bir fırsat yaratmıştır. Bu katkıları anlamak için, üç temel noktayı ele almak gerekir: küresel dengelerdeki değişim, cihat ahlakının yansımaları ve uluslararası toplumun yaklaşımındaki dönüşüm.

mındaki dönüşüm.

1. Suriye Halkının Çilesi ve Gazze'nin Yeni Ufuklar Açan Direnişi

Suriye halkı, yıllardır süren savaşta, milyonlarca evladını şehit vermiş, vatanlarından koparılmış ve altyapısı yok edilmiş bir coğrafyada direnmeye devam etmektedir. Bu zorlu süreçte, uluslararası toplumun ilgisizliği, İslam dünyasındaki liderlik boşluğu ve zalim rejimlerin baskısı, Suriye devrimini derin bir çıkmaza sürüklemiştir.

Ancak Gazze direnişi, bu çıkmazı aydınlatan bir ışık olmuştur. Gazze halkının iman dolu mücadelesi, Suriye halkına moral kaynağı

olmuş ve onlara direnişlerinin haklılığını yeniden hatırlatmıştır. Gazze'nin "haklı olan kazanır" anlayışıyla sürdürdüğü mücadele, Suriye halkının küresel bir direnişin parçası olduğunu hissettirmiştir.

2. Cihat Ahlakı ve Manevi Katkı

Gazze direnişçileri, İslam'ın cihat anlayışını sadece bir savaş stratejisi olarak değil, ahlak ve samimiyet temelli bir mücadele olarak tüm dünyaya göstermiştir. Esirlere gösterdikleri merhamet, adalete verdikleri önem ve sabırla sergiledikleri duruş, İslam'ın özünü yansıtan bir model olmuştur.

Bu ahlaki duruş, Suriye devrimi için güçlü bir manevi zemin oluşturmıştır. Suriye halkı, Gazze'nin temiz ve samimi mücadelesinden ilham alarak direnişin sadece bir toprak savaşı değil, aynı zamanda insanlık onuru için bir mücadele olduğunu yeniden kavramıştır. Gazze'nin örnek olduğu bu ahlaki ve manevi direnç, Suriye devrimini yalnızca askerî bir hareket olmaktan çıkararak tüm insanlığa yönelik bir mesaj hâline getirmiştir.

3. Uluslararası Güç Dengelerindeki Değişim ve Yeni Fırsatlar

Gazze, uluslararası sistemin çelişkilerini ve adaletsizliklerini gözler önüne sermiştir. 7 Ekim'le başlayan süreçte küresel güç dengeleri sarsılmaya başlamıştır. Savaş seyrince yapılan hamleler, yeni bir konjonktürün doğuşuna yol açmıştır.

Bu değişen ve yenilenen güç dengesi, uzun süre çıkmaza düşen Suriye devrimine yeni bir imkân tanımış. Suriye halkına karşı yıllardır işkence eden, zulmeden rejim ve destekçileri, derinden sarsılmış ve zayıflamıştır. Bu yeni sü-

reci okuyan Suriye devrimcileri de fırsatı değerlendirmiştir.

İnsanlık onurunu hiçe sayan saldırılar karşısında Gazze'nin direnişi, uluslararası toplumun vicdanında derin bir iz bırakmıştır. Bu durum, Suriye devrimi için yeni bir fırsat kapısı aralamıştır.

Gazze direnişi, uluslararası toplumun mahcubiyetini artırmış ve Suriye için daha güçlü bir hukuki ve vicdani zemin oluşturmıştır. Uluslararası toplum, Gazze'deki sessizliğini telafi etme çabasıyla Suriye devrimini daha fazla sahiplenmiş ve destek açıklamalarında bulunmuştur. Bu dönüşüm, Suriye halkının haklı mücadelesine meşruiyet kazandırarak direnişi uluslararası alanda daha görünür hâle getirmiştir.

Sonuç

Suriye devrimi, Gazze'nin iman, ahlak ve strateji dolu mücadelesiyle yeniden şekillenmiştir. Gazze'nin gösterdiği direniş modeli, Suriye için bir umut ışığı olmuş ve devrimin manevi ve stratejik temellerini güçlendirmiştir.

Bugün, *Gazze ve Suriye halklarının mücadelesi*, insanlık onurunu koruma adına kazanılan zaferlerin sembolü hâline gelmiştir. Bu mücadele, sadece bir toprak davası değil, ümmetin birliği ve insanlığın evrensel değerleri için verilen bir savaştır. Rabbimiz, bu direnişi ve mücadelenin manevi kazanımlarını daim kılsın; İslam ümmetine bir ve beraber olmayı nasip etsin.

Dosya:
"Suriye'de Devrim Sevinci & Gazze Cihadı ve Biz"

Gazze ve Sorumluluklarımız

Mümine KARAKUŞOĞLU

Müslüman, yaşadığı olumlu ve olumsuz her olaydan dersler çıkarmasını bilir. Dolayısıyla geçmişte ve günümüzde yaşanan her olaya ibret nazarıyla bakar.

Bugün de Gazze'de yaşanan, Siyonist İsrail'in işgalci saldırısına ve hiçbir ahlaki kural gözetmeyen barbarlığını görüp izlerken tüm bu olaylara karşılık fütursuzca bir tavır sergilemeksizin Gazze'ye karşı insani ve İslami bir tutum sergileyerek nasıl bir sorumluluk üstlenmesi gerektiğinin derdine düşer.

Filistin'de yaşananlar, tüm İslam coğrafyasını yakından ilgilendirmektedir. Müslümanlar için, Gazze'de yaşananlara karşı vicdani bir hassasiyet olmakla beraber bir de bu toprakları asıl değerli kılan; dinî, tarihî ve sembolik değeri

Filistin'de yaşananlar, tüm İslam coğrafyasını yakından ilgilendirmektedir. Müslümanlar için, Gazze'de yaşananlara karşı vicdani bir hassasiyet olmakla beraber bir de bu toprakları asıl değerli kılan; dinî, tarihî ve sembolik değeri olan mekânlarıdır. Mescid-i Aksa, hem tarihî ve sembolik değer olması cihetiyle hem de İslam'ın şiarlarından birisi olması yönüyle Müslümanlar için bambaşka bir değeri haizdir.

olan mekânlarıdır. *Mescid-i Aksa*, hem tarihî ve sembolik değer olması cihetiyle hem de İslam'ın şiarlarından birisi olması yönüyle Müslümanlar için bambaşka bir değeri haizdir. Aynı zamanda İslam'ın şiarlarına saygı göstermek, onları sahiplenmek, korumak da Kur'an'ın ifadesiyle Allah'a olan bağlılığın ve saygının tezahürüdür.

Mescid-i Aksa, ilk kiblemiz olmakla beraber aynı zamanda *isra* ve *miraç* olayının merkezidir. Aslına bakılırsa Filistin'de yaşanan savaş, bugün olan bir du-

rum değildir, çok uzun zaman öncesine dayanır. Müslümanlar, küresel güçleri küstürme veya dünyadan tecrit edilme korkuları sebebiyle Filistin'in yaşadığı drama göz yummuş ve onları siyasi manada ümmetin "yetim evladı" olarak bırakmıştır. Hâlbuki Filistin, Kudüs ve Mescid-i

Aksa tüm Müslümanların onurudur.

Müslümanlar, onurlarını savunma konusunda tembellik göstermemeli, Filistin’de adil ve kalıcı bir barışı temin için çab göstermelidir. Bunun için Müslüman, Siyonist işgalcilere karşı hiçbir şekilde boyun eğmez ve batılı güçlerin dayatmalarını benimsemez, düşmanın kim olduğunun bilincinde olarak hareket eder, ona karşı tüm tedbirlerini alır. Aksi takdirde celladına âşık kimse durumuna düşer.

Yine bilinmelidir ki Aliya İzzetbegoviç’in dediği gibi *"Savaş, düşmana yenilince değil benzeyince kaybedilir."*

"Ey müminler, size ne oluyor da hicret edemedikleri için Mekke’de baskı ve zulme maruz kalan çaresiz erkekler, kadınlar ve çocuklar için Allah yolunda mücadele etmiyorsunuz, savaşmıyorsunuz. Üstelik onlar 'Ya Rab, bizi Mekke’deki bu zalim yönetimin elinden kurtar, lütfun ve rahmetinle bize sahip çıkacak, yardım eli uzatacak birilerini gönder!' diye feryat edip duruyorlar." (Nisa, 75).

Bugün de aynı şekilde Gazze’de, Doğu Türkistan’da ve dünyanın dört bir yanında masum çocuklar, çaresiz kadınlar ve erkeklerden aynı sesler yükselmeye devam ediyor: *"Ey insanlar! Ey Müslümanlar! Ey söz sahipleri! Ey liderler! Neden, Siyonizm zalimlerinin zulmü altında ezilen, vücutları parçalanan, namusları çiğnenen, evleri yuvaları darmadağın edilen masumlar için mücadele etmiyor, zalimin zulmüne dur demiyorsunuz?"*

Bu manzara, vicdan sahibi tüm insanların, özellikle de Müslümanların imtihanı olarak karşımızda duruyor. Öyleyse Müslümanların bu imtihanı başarıyla atlatmaları için, birtakım sorumlulukları üstlenmeleri gerekmektedir. Düşmana karşı asla pasif olmayan, asil bir duruşu göstermelidir.

Düşmana karşı asil ve dik duruş örneğini

Kassam Tugayları, kutlu "Aksa Tufanı" direnişleriyle en güzel biçimde bizlere göstermişlerdir. Tablonun ön yüzü, Siyonist işgalcinin acımasız katliamı ile durumu vahim gösterirken aslında arka plandaki gerçek ise Siyonist İsrail’in en iyi mühimmatlarla saldırmasına rağmen, *gücünü Rabbinden alan ve iyi bir savaşçı ruhuyla yetiştirilen* bu direnişçilere karşı bir zafer elde edememeleridir.

Bu durumda bizlerin alacağı ders ve üstleneceği sorumluluk şudur: Sadece ibadetlerle ve ilmi çalışmalarla yetinmeyeceğiz. Gerektiğinde bu işgalci güçlere karşı güçlü bir imana sahip olmakla beraber güçlü bir bedene, bir de iyi bir askerî eğitime sahip olmalıyız. Yine Müslümanın, bu mücadelede asla ümitsizliğe düşmemesi, her ne durumda ve şartlar altında olursa olsun, mücadeleden vazgeçmemesi gerekir.

Çabalamak Bizden, Başarı Allah'tandır

Aynı zamanda Müslüman, bu mücadelede yalnız başına değil; Müslümanlar tek bir vücut azaları gibi olmalı, tefrikaya asla düşmeden yekvücut hareket etmelidir.

Yine Gazze için üstlenebileceğimiz diğer bir sorumluluk ise gücünü maddeden alan materalist, kapitalist, Siyonist işgalcinin ürettiği ürünleri asla almayarak onların bu güce sahip olmasına engel olmaya çalışmak, onları boykot etmektir. Bu manada çevremizi de bilinçlendirmeye çalışarak onların güçlerini bir nebze de olsa zayıflatmak için uğraşmış oluruz.

Diğer bir sorumluluğumuz ise Gazze’de olan bu savaşı ve Filistin’i, asla gündemimizden düşürmeyerek insanların bu katliamlara alışmalarına engel olmaya çalışmaktır. Ve bu zulmün insanların gözünde normalleşmesine asla müsaade etmeyip onlara karşı içimizde nefreti büyütme, onlardan ve dayattıklarından uzak kalarak bunu sürdürme çabasında olmaktır.

Dosya:
"Suriye'de Devrim Sevinci & Gazze Cihadı ve Biz"

Kasiyun Dağından Selamlar

Rüstem AYILMAZDIR

Hamd, âlemlerin Rabbi Allah'a, salat ve selam nebilerin sonuncusu ve resullerin efendisi Hz. Muhammed'e, onun ehl-i beytine, bütün ashabına ve kıyamet gününe kadar iyilikte onlara uyanlara olsun.

Monarşi ile yönetilen Arap ülkelerinin; baskıcı yönetimi, zulmü, yolsuzluğu ve ekonomik sıkıntıları nedeniyle birçok Arap ülkesinde ayaklanmalar başladı. 2010

yılının başında başlayan Arap Baharı, Suriye'nin tutsak ruhlarını da etkilemişti. Suriye halkının sönmüş umudu, Dera'da yeşermeye başladı. Bir grup öğrenci, ilk kıvılcım olmuşlardı. 18 Mart 2011'de Hamza Ali El-Hatib'in duvara, "Sıra sende doktor" yazısından dolayı tutuklanıp ağır işkenceler -matkapla birçok yerini delmişler- altında şehit olunca Suriye'deki birçok ilde protestolar ateşlendi.

Uyanış, umut yeşermeye başladı mı top-

Uyanış, umut yeşermeye başladı mı topraklarında, durmaz insan. Canını seve seve verir, esaretten kurtulmak için. Öyle de oldu. Bedeli ağır olacaktı, Suriyeli Müslümanlara. Said Nursi'nin, "Ekmeksiz yaşayabilirim ama hürriyetsiz asla." sözü, Suriye hakkında vücut bulmuştu.

raklarında, durmaz insan. Canını seve seve verir, esaretten kurtulmak için. Öyle de oldu. Bedeli ağır olacaktı, Suriyeli Müslümanlara. Said Nursi'nin, "Ekmeksiz yaşayabilirim ama hürriyetsiz asla." sözü, Suriye hakkında vücut bulmuştu.

Hafız Esed ve Beşşar Esed, baba-oğul Suriye'nin Sünni Müslüman halkına etmediğini bırakmadı. Hama'ya, 1982'de saldırarak 40.000 insanın ölümüne

neden olan aşağılık Hafız Esed'den sonra başa, Beşşar Esed geçmişti.

Suriye'de başlayan ayaklanmalar, yayılma-ya devam ediyordu. Ordudan ayrılan askerler, ÖSO çatısı altında birleşip mücadele etmeye başladılar. Kısa sürede, Suriye'nin büyük bir kısmını alan ÖSO, Suriye'de gözü olan akbabaları tedirgin etmişti. Beşşar Esed; etrafına, devletin kurumlarına ve orduya kendi mezhebinden olanları doldurmuştu. Ülke, küçük bir

azınlığın elinde kan ağlıyordu. Tutuklamalar, işkenceler ve halka yaptırımlar, onlar için birer eğlenceydi.

2013 yılında İran, Beşşar Esed'e desteğini açıkladı. Mezhepçi aç köpeklerini, mazlum Sünni Müslümanların üzerine saldı. Sünni öldürmeyi ibadet gören bu aşağılık mahlûklar, akla gelebilecek her şeyi Müslümanlara yapıyorlardı.

Beşşar Esed'in paralı köpekleri olan Şebbihalar, İran'ın köpeklerine rahmet okutuyorlardı. Çaresiz kalan halk, komşu ülkelere göç etmek zorunda kalıyordu. Göç etmeyenler, evlerinde ölümü bekliyor; evleri olmayanların çoğu, Türkiye sınırındaki çadır kentlerde yaşamak zorunda kalıyordu.

İran adına Suriye'deki savaşı komuta eden Sünni kasabı Kasım Süleymani, Rusya'ya giderek Putin'i ikna etmeyi başarmıştı. Böylece 2015'te Rusya, Suriye savaşına dâhil olmuştu. Hava desteği ile Rusya, kara desteğiyle Şiiler, Beşşar Esed'in birçok yeri kontrol etmesini sağlamıştı.

ÖSO'dan ayrılan Kürt güçleri, PYD örgütünü

ithal kadronun desteği ile kurdu. ABD güdümünde olan PYD, ÖSO'dan büyük topraklar almayı başardı.

2014'te büyük toprak kazanımları elde eden IŞİD, halifelik ilan etti. İlk başlarda samimi Müslümanlar tarafından gerçek yüzü anlaşılmayan örgüte, yerelde ve ülke dışında birçok katılım oldu. Özellikle Afganistan'da savaş tecrübesi olan muhacirler, akın etti. Kafkas mücahitlerin de sayısı az değildi. Kendisini halife ilan eden Bağdadi, El-Kaide'den biatını geri çektiğini ilan etmişti. Daha sonra karanlık yüzünü gösteren IŞİD, kendisine katılmayanı kâfir ilan ediyor; canını, malını ve ırzını helal görüyordu. Nerede psikolojik vaka, tekfirciler, varsa orada toplanmışlardı. Hollywood tarzı video çekimleri ile infaz görüntülerini yayınlıyor, kadın köle pazarı kuruyor ve kendisine katılmayan mücahitlerin kafalarını, kör bıçaklarıyla kesiyordu. IŞİD'den firar eden edene! Kaçmak isteyen ise yakalanıp infaz ediliyordu. ÖSO'nun -daha sonra SMO ismini aldı- içinde farklı gruplar bulunmaktaydı. Tam bir birlik sağlanamıyordu. Geneli yerel halktan oluşan ÖSO'nun içindeki grupları, farklı devletlerin finanse ettiğini biliyoruz. Türkmen-

leri, Türkiye'nin desteklediğini, Hareket-i Hazım gibi harami grupları da ABD'nin desteklediğini biliyoruz.

İlayikelimetullah uğrunda savaşan gruplar yok muydu? Elbette vardı. Yerel halk ve muhacirlerden oluşan İslami gruplar, gerçek mücadeleyi veriyorlardı. Bu grupların bir kısmını şöyle sayabiliriz: *El-Nusra -daha sonra farklı isimler alacak- Ahrar'uş-Şam, Türkistan İslam Partisi, Ensaru'l-İslam -en eski İslami Kürt cemaati- Cund El-Aksa* ve daha birçok küçük grup bulunmaktaydı. İslami grupların en güçlüsü, El-Nusra (HTŞ) cephesi idi.

Ebu Muhammed El-Colani, üniversite tahsilini yarıda bırakıp ABD'ye karşı Irak cihadına katıldı. Bir süre sonra Zerkavi'nin liderliğinde ki Irak El-Kaide'sine katıldı. 2006 yılında, ABD unsurlarına karşı çatışmalara girdikten sonra yakalanarak tutuklandı. Ebu Gureyb, Taci ve Bucca hapishanelerinde 5 sene tutuklu kaldı. 2011'de Taci Hapishanesi'nden salınan Ebu Muhammed Colani, Suriye'ye döndü. 2012 yılında El-Nusra Cephesi'ni kurdu. El-Kaide'den bağlarını koparan Bağdadi'nin, El-Nusra'nın kendilerine bağlı olduğuna dair açıklamaları üzerine Ebu Muhammed Colani, El-Kaide'ye biatli olduğunu beyan etti.

Suriye'de savaşın yükünü, İslami gruplar çekmekteydi. ÖSO'nun içindeki bazı haramiler, insanların mallarını gasp ediyor, evlere gece baskınları yapıyor ve yol kesiyorlardı. İslami gruplara sıkıntı çıkartıyorlardı. İslami gruplar, cephede çoğu zaman birlikte savaşıyorlardı. Ama içlerinde birlik yoktu. Bu da mücadeleye büyük zarar veriyordu.

El-Kaide etiketi taşıyan El-Nusra Cephesi, hedefteydi. Halk ile arasında mesafe de bulunuyordu. Böyle olamayacağını anlayan Ebu Muhammed El-Colani, grupların bir çatı altında birleşip mücadele etmesi gerektiğini düşünüyordu. Nitekim bu şekilde de oldu.

28 Temmuz 2016'da El-Nusra, El Kaide'den ayrıldığını ilan etti. Yeni bir oluşuma geçen

grup, Şam Fetih Cephesi adını aldı. Farklı gruplar ile ilk defa ortak hareket merkezi kurulmuş oldu. El-Kaide'den ayrılarak bölgesel bir mücadele verdiğini, dertlerinin kendi toprakları olduğu imajını vermeye çalışıyordu, Ebu Muhammed El-Colani.

Suriye'de başıboş bir sürü grup olduğu gibi, güçlü gruplar da vardı. İdlip'te sıkışmış 4 milyona yakın Suriyeli bulunmaktaydı. İdlip'in de Beşşar Esed tarafından alınması, o 4 milyon insanın Türkiye'ye göç etmesi demektir. 2018'de Rusya ve Türkiye, İdlip'i silahtan arındırılmış bölge ilan ettiler. Türkiye, birçok yerde gözlem kulesi kurdu.

28 Ocak 2017'de Heyet-i Tahrir El-Şam (HTŞ) kuruldu. İslami gruplar da kendi içlerinde sıkıntılar hatta çatışmalar yaşıyorlardı. Muhammed El-Colani'nin, El-Kaide'den ayrılmasını kabul etmeyenler, farklı gruplar kurmuşlardı. HTŞ'nin amacı, diğer grupları kendi bünyesinde toplamak ve bir disiplin sağlamaktı. Nitekim güç kullanmak zorunda kalan HTŞ, diğer grupları pasifize etmeyi başarmıştı. Tutuklamalar, sorgular ve hapishanelerin kötü koşullarının olması, HTŞ'nin gerçeğidir. Hatalarının olduğunu açıklayan HTŞ, bunu telafi edeceğini beyan etmiştir. HTŞ'nin ateşkes süreci boyunca askerî hazırlık yaptığını, eksiklerin iyi analiz edildiğini, bütün gruplar ile ittifak ettiğini görüyoruz.

27 Kasım 2024'te, kimsenin beklemediği bir zamanda, son yılların en büyük saldırısını başlatmış oldular. Tek bir yerden komuta edilen muhalifler, Halep'i kısa bir sürede aldılar. 12 günde BAAS yönetimi devrilmiş, zafer Müslümanların olmuştu. BAAS yönetiminin bu kadar çabuk devrilmesini, muhalifler bile beklemiyordu.

Öküz Altında Buzağı Aramaya Gerek Yok. Bu Zafer, Allah'tan Geldi.

İsrail'in Hizbullah'ı yıpratması, Beşşar Esed'in gücünün kalmaması, Rusya'nın Suriye'deki güçlerini Ukrayna'ya çekmesi, İran'ın krizde olması, Allah'ın izniyle mücahitleri

zafere ulaştırmıştır.

Öküz altında buzağı aramaya gerek yok. Bu zafer, Allah'tan geldi. Öncesinde büyük bir hazırlık vardı. Bu operasyonu başta HTŞ olmak üzere, İslami gruplar üstlenmiştir. ÖSO (SMO)'dan sadece iki grup inisiyatif alıp katılmıştır.

Türkiye, ulus devleti olduğu için, sadece kendi menfaatini düşünür. Beşşar Esed'le anlaşmak isteyen Erdoğan, olumsuz yanıt alınca muhaliflerin gidişatına göre siyaset belirlemiş ve muhaliflerin yanında yer alıp onları siyasi olarak desteklemiştir. Türkiye'den askerî olarak hiçbir şekilde yardım alınmamıştır.

Müslümanlar hiçbir şekilde inançlarından taviz vermediler. Allah'ın izniyle Suriye'de İslam devleti kurulacak. Halkın hürriyete kavuşmasının, camilerin esaretten kurtuluşunun sevincini yaşıyoruz. Artık minberler, hakkı özgürce haykırabilecek.

Yerle bir edildi, tiranların heykelleri. Tutsak yaşayan bir halkın özgürlüğüne şahit olduk. Ümmet, Allah'ın izniyle yavaş yavaş esaretten kurtuluyor, Zafer, İslam'ın olacaktır. *Zafer, kolay gelmedi Müslümanlar!* Çok bedeller, çok canlar verildi. Çok gözyaşları akitildi. Allah'a hamd olsun, doğru istikamet üzerinde olanlara Allah zaferi nasip etti.

Suriye cihadı, yeryüzü yiğitlerinin buluşma yeri. Siyah tenlisinden beyaza, Amerikalılarından Fransız'ına, Arap'ından Berberi'sine, Çinlilerinden Alman'ına, Kürt'ünden Türk'üne hepsi Allah'ın dini, mazlum kardeşleri için; eşlerini, çocuklarını, anne babalarını, mallarını, kariyerlerini, her şeylerini bırakıp gelmişlerdi. En yüksek vicdani duygulara sahip bu yiğitlerin bazıları, arzu ettikleri şehadete kavuştu. Bazıları sırasını bekledi. Ve bazıları ise ecirlerini alarak memleketlerine geri döndüler.

Suriye Cihadı, 13 Sene Sürdü. Zafer, Allah'ın İzniyle 12 Günde Elde Edildi

Suriye'deki Müslümanların zaferini, şu ola-

ya çok benzetiyorum: Suriye cihadına giden bir mücahit anlatıyor: "İdlip'in doğusundaki Ebu Zuhur askerî havaalanını 2015 yılının sonlarında muhasaraya aldık. Havaalanının bir tarafında El-Nusra Cephesi, diğer tarafında Türkistanlı mücahitler bulunmaktaydı. Havaalanının etrafında; genişliği 4 metre, yüksekliği yaklaşık 3 metre olan hendek bulunuyordu. Hendeğin içini mevzi olarak kullanıyorduk. Havaalanı, düz bir alan olduğu için operasyonlarımız başarısız oluyordu. Hendeğin içinden hava atışlarımızı yapıyorduk. Toprağı killi olan hendek, yağmurda balçıklaşıyor, yürümekte zorlanıyorduk. Uçakların bombalamalarına ve helikopterlerin attıkları varil bombalarına maruz kalıyorduk. Havaalanına yakın terk edilmiş bir köyde dinleniyor, daha doğrusu dinlenmeye çalışıyorduk. Gece top atışlarına ve sivrisineklerin saldırısına maruz kalıyorduk. Çok sıkıntılı geçiyordu. Günler birbirini kovalıyor, bir türlü havaalanını alamıyorduk. Havan desteği için birkaç mücahit ile havaalanının içine sızma yaptık. Elimizdeki 60'lık havan ve bixilerle saldırı başlattık. Tankların etkisiyle geri çekilmek zorunda kaldık. Sabrımız tükenmişti neredeyse. Muhasaranın 17. gününde komutan, sabah lastik yakarak hava desteği görüşünü engelleyip saldırı yapacaklarının bilgisini verdi. 18. günün sabahına yakın saatlerde Allah, bizlere toz fırtınasını gönderdi. Göz gözü görmüyordu. Bunu fırsat bilen komutan, saldırı emri verdi. Allah'a hamd olsun, 17 günde alamadığımız yeri 2-3 saatte almıştık." Suriye cihadı, 13 sene sürdü. Zafer, Allah'ın izniyle 12 günde elde edildi.

Bizler, umut ediyoruz ki Suriye'de, İslami bir devlet kurulacak. Uluslararası baskılara rağmen taviz verilmeden İslami bir nizamın kurulması, hepimizin temennisidir. Elbette ki kurulacak olan bu İslam nizamı, Asr-ı Saadet'teki nizam gibi olamayacaktır. Rabbim, diğer İslam beldelelerinin de işgalden kurtulmasını nasip etsin. Âmin.

Dosya:

"Suriye'de Devrim Sevinci & Gazze Cihadı ve Biz"

Sessiz Sitem

Rüveyde Bera PALA

Daha kaç kefen
gerekiyor
kendimize
gelmemiz için, bilmiyorum
ama ben kendimi, en önemlisi
de benliğimi yitirmeden
önce sayısız kez dile
getirmek istiyorum Gazze'yi.
Cümlelerim üç maymunu
temsil etmesin; suskunluğu,
hayatın en derin çukuruna
hapsedsin istiyorum. Her
gün yüreğimi uçuklatan,
beynimi gelişiğüzle

zımparalayan sahneler şahit olan gözlerim
hiç kurumasın, dilim pısırlıklığa gem vursun,
istiyorum. Ben; öylesine yaşamayı, cehaletten
beslenmeyi, kokuşmuş laflar tüketmeyi, ömrün
tamamını kirli düşünceler mahzenine kapatmayı
kabullenemiyorum. Anlaşılmamak, milyonlarca
hayatı uçuruma çevirirken ben, iki cümleyi
bir araya getirip hakkı, hakka layık bir şekilde
savunamamayı anlayamıyorum. Gözünü sürekli
karanlığa açan insanların, aydınlığı aramayışına,

*Var oluş amacını yitirmiş,
hayatın seline kapılıp gi-
den ve şatafat özentisiyle
nefes alabilen bedenler
için konuşuyorum. Her
serzeniş, yeniden doğmayı
arzu ederken ben, tüm
ümitsizliğimle kalemimi
tutuyorum.*

sayısız fırtınalar koparken
sakin yağmurlar bekleyişine
şaşıyorum. Ben, yeryüzünde
isyanlar yükselirken, her
kelimemin ardından bir
çocuk daha toprağa düşerken
hâlâ zihnini çıkmaz yollara
sokanlara sesleniyorum.
Var oluş amacını yitirmiş,
hayatın seline kapılıp giden
ve şatafat özentisiyle
nefes alabilen bedenler
için konuşuyorum. Her
serzeniş, yeniden doğmayı

arzu ederken ben, tüm ümitsizliğimle kalemimi
tutuyorum.

Bütün davaların amacı, yeryüzündeki alelade
boşlukları doldurmakken derdim var, diye
geçinen her kesim, tertemiz toprağa yepyeni
boşluklar açarak dünyanın dengesizliğine
dengesizlik katmaya devam ediyor.
Temizlenmeyi bekleyen, güneşin kuyruğuna
dolanmayı, zemine tereddütsüz basabilmeyi ve

yaşayabilmeyi dileyen onca yürek çarparken ıssız ülkelerde, yapay sevdalardan oluşan hayal dünyalarını beslemeyi sürdürüyorlar.

Bizler, unutmayı musibet olarak kabul etmedikçe, gafletin zindanlarına düşmeyi normalleştirdikçe hiçbir taş yerine oturmaz. Dünya sürgününün her anına uçsuz bucaksız sevinçler sığdırırsak, azgın kâfirlerin çizdiği yollarda memnuniyetle yürürsek, dilimiz onların kelimeleriyle dolar, beynimiz onların düşünceleriyle kavrulursa ve en sefil laflara bir parça bile utanç duymadan eşlik edersek her daim kirli pencerelerin ardında etrafı seyretmeye devam ederiz. Ayrıca bu kirliliğin farkına ne biz varırız ne de bizi o iğrençliğe mahkûm edenler.

Biz Müslümanlar, gündeme oturtulan her şeyi kabullenip zihnimizi boş lakırdılar okyanusuna sokmak zorunda değiliz. Zorunda olduğumuz bir şey varsa o da fikrimizi o yöne çevirip belli sınırların ortaya dökülmesi için söz konusu gündemi İslam'ın kevgirinden geçirmektir. Vaktimizi ve zikrimizi çalan hiçbir şey, davanın doğurduğu dertler kadar önemli değildir.

Günlerin anlam ve önemi, zulüm çarkının işlemesine bağlı olduğu müddetçe, saatler müminin aleyhine ilerlemektedir. Önüne geçilmeyen tiyatrolar, vakit geçtikçe seyirci kazanmaktadır. Hâlbuki malzemedan çalındığı takdirde gösteriye büyük bir set çekilecek, yönetmenler ise iflasa sürüklenecektir ve eminim ki tüm bunların idrakine varmak, gökyüzünden yeryüzüne uzanan bütün korku tünellerini yok edecektir.

Zaman, Gazze'yi Öldürüyor, Filistin'i Öldürüyor.

Zaman, yalnızca yaralıyor. Zaman, yalnızca sorguluyor. Zaman saklıyor, zaman uyutuyor, zaman geçip gidiyor, zaman öldürüyor. Zaman,

bizleri öldürüyor. Zaman, iradelerini avuçlarında tutanları öldürüyor; benliğini ayaklar altına alan, hakikatini unutan, canı pahasına koruması gereken her şeyi kendi elleriyle mezara sokanları öldürüyor. Zaman, Gazze'yi öldürüyor, Filistin'i öldürüyor. Yüce bir dinin en sağlam direkleri bir bir çöküyor. Dünya, çirkef benizlerin parmağında oynarken sert kaleler hayattan kopuyor. Yadırganan toplumların inançları yeniden alevlenirken diğer taraftan kurtuluş (!) sadaları yankılanıyor. Her hücresinde ayet pompalanan kalpler, içlerindeki imandan hiçbir şey kaybetmezken boğazına kadar dayanan malıyla o ulaşılmaz mutluluğun peşinde heder olan kişi, her saniye nefsinin cehennemi için odun topluyor. Ömrünü soyup soğana çeviren bilinçaltı ise kendi sonunu hazırlıyor. Böyle bir tablo sergilerken insanlık, bir yandan da yılları en az hasarla, kendi için tasarladığı müreffeh hayatı sorunsuzca bitirmenin derdinde. Yok ettiklerinin ve içinde yok olanların geri dönüşü için ter dökmeden yoluna devam etmekte.

Gökyüzü kervanındaki yıldızlar bir bir toprağa düşüyor. Bu musibetin önüne dünyadaki hiçbir güç geçemiyor. Soluk sesler ve zayıf damarlar, dibi görünmeyen bir uçuruma sürükleniyor. Dengeler şaşıyor, düzenler altüst oluyor. Kıyamet, süratle geliyor üzerimize. Uyarılıyoruz, beynimize kadar iniyor darbeler. Lakin anlamıyoruz. Zorla, inatla faniliğin çalkantisına kapılıp gidiyoruz. Cehennem, pusu kurmuş bizi beklerken umarsızlığımız ateşimizi harlıyor.

Korku öylesine işlemeli ki içimize, İslam en derininden yaşanabilsin ve ümit öylesine var etmeli ki kendini, tek bir kuşun kanadı, binlerce bebeği çekip alabilsin kanlı ellerden.

Dosya:

"Suriye'de Devrim Sevinci & Gazze Cihadı ve Biz"

Gazze'de Dağ Yoktur Ama Aslan Yürekli Yiğitler Vardır!

Rüstem AYILMAZDIR

Hamd, âlemlerin Rabbi Allah'a, salat ve selam, nebilerin sonuncusu ve resullerin efendisi Hz. Muhammed'e, onun ehl-i beytine, bütün ashabına ve kıyamet gününe kadar iyilikte onlara uyanlara olsun.

1947'de Filistin limanlarına bir gemi yanaşiyor. Bu gemi, sürgün edilen Yahudi göçmenlerindi. Açılan bir pankartta: "Almanlar ailelerimizi yok etti. Siz umutlarımızı yok etmeyin." yazısıyla Müslümanların hem inanç hem de vicdanlarına dokunmuşlardı. Bu vicdanlara dokunan yazının arkasında, büyük bir karanlık güç vardı. Yahudi sinsiliği harekete geçmiş, planlarını işlemekteydi. Üstün ahlaka sahip olan Müslümanlar onlara kucak açmış, onları himaye etmişlerdi.

Kanser gibi yayılan işgal planları, 1948'de İsrail devletinin kurulmasıyla hızlandı. Öncesinde İngiltere'nin, Yahudi haham ve zengin iş adamlarının büyük çalışmaları vardı. Theodor Herzl'in fikir babası olduğu Yahudilere vatan arayışı, onları Filistin topraklarına getirmiştir. Yahudiler için sevinç, Müslümanlar içinse hüznün, kan ve gözyaşı başlamış oldu. Onları koruyabilecek bir İslam devleti de yoktu.

İsrail devletinin kurulmasıyla hızlandı. Öncesinde İngiltere'nin, Yahudi haham ve zengin iş adamlarının büyük çalışmaları vardı. Theodor Herzl'in fikir babası olduğu Yahudilere vatan arayışı, onları Filistin topraklarına getirmiştir. Yahudiler için sevinç, Müslümanlar içinse hüznün, kan ve gözyaşı başlamış oldu. Onları koruyabilecek bir İslam devleti de yoktu.

1947 yılının sonlarında Yahudilerin işgal ettiği yerlerden çıkmak zorunda kalan Filistinlilerin, "nekbe" yani felaket günüydü. Tarih boyunca lanetli kavim Yahudiler,

gittikleri yerlerde ya sürgün edilmişlerdir ya da kıyımdan geçirilmişlerdir. Onlar, kendilerine yapılanı 1947'den bu yana Filistinli Müslümanlara yapmaktadır. Kendi vatanlarında mülteci konumuna düşen Filistinliler, ağır travmalar

Kanser gibi yayılan işgal planları, 1948'de

yaşamaktaydı. Bu asil halk; yenilgiyi, zilleti değil, izzetli ve şerefli bir mücadeleyi tercih etti. İnançla, acıyla, kanla, öfkeyle, açlık ve susuzlukla yetişen nesillerin ortaya çıkması, asla pes etmeyen bir direnişi gösterdi bize. 1948'den bu yana, onurlu bir milletin 75 senedir süren destanına şahidiz.

Önceleri İsrail'e karşı verilen mücadele, istenilen İslami mücadele değildi. Ta ki 1987'de 1. İntifada gününe kadar. HAMAS; Şeyh Ahmet Yasin, Abdulaziz El-Rantisi ve Muhammed Taha tarafından Mısır'daki Müslüman Kardeşler örgütünün Filistin kanadı olarak kuruldu. 1987'den sonra tabiri caizse yemeğin tuzu, biberi atıldı ve yemek gerçek lezzetine kavuştu. Bir mücadele vardı ama kavmiyetçilerin, Leninist ve Marksist grupların etkili olduğu bir mücadeleydi. HAMAS'ın kurulmasıyla -tabii kurulmadan önce İslami çalışmalar vardı- Aksa, derin bir nefes aldı. Tebessüm etti Filistin'in çocuklarına. Gerçek sahipleri onu kurtarmaya geliyordu.

İsrail ile birçok çatışma yaşandı ve yüzlerce

insan öldü. Ortada bir mücadele vardı. Ama mesele sadece toprak mıydı? Hayır, bunun olmaması gerekiyordu. Aksa'nın çocuklarına bu, asla yakışmazdı. Gazze'de bir adam ortaya çıkıyor. Şeyh Ahmet Yasin, sokaklardaki mescidin yolunu unutan gençlere, İslami davette bulunuyor ve onları mescide davet ediyordu. Uzun ve bedel isteyen İslami mücadelenin başlangıcıydı. Mescitleri dolduran gençlere Şeyh Ahmet Yasin, gidin savaşın demiyordu. O, peygamberin eğitim metodunu uyguluyordu. Önce tevhit, tedrisat, kalplerin imanla dolması ve inanç olarak hazır olması gerekiyordu gençlerin. Her gün mescitlerde dersler yapılıyor. Kimse, Şeyh'in kafasındakini bilmiyordu. Şeyh'in etrafında, yavaş yavaş bir kadro oluşmaya başlamıştı. Bu öyle bir kadroydu ki Müslümanlara örnek olacak liderlerin olduğu bir kadro.

Filistin mücadelesi, uzun soluklu bir mücadele ve halen devam ediyor. Filistin Kurtuluş Örgütü ve yancılarının da kendilerince mücadeleleri vardı. Dinsiz, imansız bir mücadelenin be-

reketi olur mu? İsrail'in eli sıkılmamalıydı. İsrail, tamamen Filistin'den çıkana kadar mücadele devam etmeliydi. Arap milliyetçisi, ezik, sefil ve bedbaht Yaser Arafat, 1967'de 6 gün savaşında, İsrail'in işgal ettiği toprakları vererek Batı Şeria ve Gazze'nin idari kontrolünü devralmıştır. 1993 Oslo Anlaşması'nda İsrail başbakanı Rabin ile tokalaşarak Filistin davasına ihanet etmiştir. Onun halefi olan Mahmut Abbas şartatani, Müslümanları rahat bırakmamış, onlarla sürekli bir çatışmanın içine girmiştir. İslami direnişin önünde, İsrail'e kalkan olmuştur.

2006'dan sonra HAMAS, seçimleri kazanmasıyla 2007'de Gazze'yi kontrol altına aldı. Gazze'nin içinde barınamayan İsrail, Gazze'nin etrafına, 60 kilometre uzunluğunda, 6 metre yüksekliğinde duvar örerek Gazze'yi açık hava hapishanesine çevirmiştir. İsrail'in dışarıda olması, içeride olmasından iyidir. HAMAS, Gazze ile ilgilenerek İsrail'in dikkatini çekmemeye çalışıyordu. Çünkü büyük bir saldırının hazırlığını yapıyordu.

İsrail'in büyük saldırıları oluyordu. Çoğu zaman da taciz atışları oluyordu. Keskin nişancılarının öldürdüğü Müslümanlara şahit oluyorduk. Acı çektire çektire, yavaş yavaş Gazze'yi öldürüyordu İsrail. HAMAS, **"Onlara karşı gücünüz yettiği kadar kuvvet ve cihat için tahsis edilmiş) besili atlar hazırlayın. Onunla Allah düşmanlarınızı, kendi düşmanlarınızı ve sizin bilmediğiniz Allah'ın bildiği (gizli düşmanlarınızı) korkutursunuz. Allah yolunda infak ettiğiniz her ne varsa size eksiksiz ödenir ve siz zulme de uğramazsınız."** (Enfal, 60) ayetinin gölgesi altında hazırlıklarını yapıyordu ta ki o kutlu güne kadar. Öyle bir gün ki geçilmez denilen yerler geçildi. Yıkılmaz denilen yerler yıkıldı. Yenilmez denilenler şamar oğlanına çevrildi. Her şeyden haberi vardır denilen MOSSAD'ın rezil olduğunu, 7 Ekim 2023'te Allah'a hamd olsun gördük.

İzzettin Kassam'ın yiğitleri, o kadar iyi hazırlanmışlar ki en iyi ordularla yarışarcasına.

7 Ekim'de, planlanan operasyon yapıldı. İsrail'in ne mal olduğu ortaya çıktı. Müslümanların sönmekte olan umudunun ateşi tekrar alevlendi. Akse'nin sevinç gözyaşlarını görmeyen, heyecanı hissetmeyen Müslüman var mı? İzzettin Kassam'ın yiğitleri, Afganistan'ın yiğitlerinin yakmış olduğu diriliş meşalesinin ateşini, daha da alevlendirdiler. Onlar, kocaman bir yalanı ortaya çıkardılar. Bizler, yeryüzünün halifeleriyiz. Orada durun, sizi şeytanın çocukları diyerek Hz. İbrahim'in haykırışını, Hz. Davut'un sapanını ve Hz. Muhammed'in (sav) kitabını kuşanarak İslami direnişi başlattılar.

Korkak Siyonistler, erkek gibi savaşacakları yerde, savunmasız Gazze halkını bombalamaya başladı. Çarşı pazarlar, hastaneler, okullar, mülteci kampları dâhil her yeri bombaladılar. En güçlü silahlarını kullandılar, mazlumlara karşı. Günlerce, haftalarca, aylarca, parçalanmış bedenleri, ağıt yakan anneleri, şoka girmiş, boncuk boncuk ağlayan çocukları, acısını ve gözyaşlarını çaresizce içine akıtan babaları gördük. Kalbinde zerre kadar imanı olanların bile dayanamayacağı şeylerdi bunlar. 75 senedir mücadele eden bir milletin, kolay kolay pes etmesi beklenemezdi. İnancıyla yoğrulmuş bir mücadele veriyorlardı.

Gazze'nin aslanları, yer altında örmüş oldukları, mühendislik harikası tünel ağlarıyla korkak Siyonistleri Gazze içlerine çekebilmişti. Tanklarla giren maymunlar, Gazze'nin aslanlarına tek tek yem oluyorlardı. Zafer'in Allah'tan geldiğine iman eden bir topluluğu kim yenebilirdi. Yabani domuz ABD, istediği kadar silah versin maymuncuğuna, fayda etmez. Bizler, silahın gücüne değil, Allah'ın gücüne iman etmiş bir topluluğu görüyoruz.

Gazze'de son fert kalana kadar mücadele devam edecek. Ta ki Akse'yı prangalarından kurtarana kadar. *İsmail Haniye, Yahya Sinvar* şehit edildi. Ve daha da şehitler olacak, elhamdülillah. Bu din, fertlere bağlı değil. Çünkü bu dinin sahibi Allah'tır. Hz Muhammed (sav) ve-

fat ettiğinde ne İslam'ın sonu geldi ne de davanın. İzzettin Kassam mücahitleri, bu kut-sal savaşın en güzel tem-silcileri oldu. Dünyaya nasıl savaşıldığını, mücadelenin nasıl yapıldığını ve en önem-lisi Savaş ahlakını öğretti. Allah, yeryüzünün vicdan sa-hibi insanlarına onları sevdirdi. Yüzlerce insan Müslüman oldu. Ve binlercesi İslam'a koşuyor. Kur'an ve sünnet ile hemhal olan bir topluluktan başka bir şey beklenemezdi.

Taliban ve İzzettin Kassam mücahitlerinin savaş ahlakı, esirlere muameleleri, affedici olmaları, İŞİD'in sebep olduğu tahribatı telafi etmiştir. İslam'ı en güzel şekilde temsil etmişlerdir. Gazze şehitlerini, kayıp olarak görmemeliyiz. Onlar, İslam ümmetinin tekrardan İzzet ve şerefine dönmesi için günahlarımızın, cürümlerimizin kefaretinin ödüyorlar. Ümmetin gaflet uykusundan uyanması için bedel ödüyorlar. Gelinek noktada Gazze halkı, sistematik soykırımla karşı karşıya. Mahmut Abbas domuzu ise Batı Şeria'daki mücadeleyi bastırmaya çalışıyor. İsrail'in tasmalı köpeği Mahmut Abbas, sıra sana da gelecek elbet. Müslümanların sabrı tükenmez. Elbet bir gün mızraklarımızın tadına bakacaksınız.

Halkı Müslüman, kukla yönetimlerinin olduğu yerlerde elbette ki Gazze'ye arzu edilen yardım yapılamıyor. Ben inanıyorum ki İsrail'e kadar bütün yollar açık olsaydı yüz binlerin İsrail'e hücum ettiğini görecektiniz. Özelde Gazze'ye genelde ise ümmete karşı sorumluluklarımız var. Müslümanlar, yaşadıkları beldelerin aslında birer cephe olduğunu unutmamalıdır. Bu şuurla mücadele edilmeli ve tevhidi cemaatler etrafında birleşip davet çalışmalarına katılmalıdır. İnsanları Allah'a çağırarak, tağuti düzenin bozukluğunu anlatmak, peşlerinden gittikleri liderlerin ve ideolojilerin, onları cehenneme sür-

Halkı Müslüman, kukla yönetimlerinin olduğu yerlerde elbette ki Gazze'ye arzu edilen yardım yapılamıyor. Ben inanıyorum ki İsrail'e kadar bütün yollar açık olsaydı yüz binlerin İsrail'e hücum ettiğini görecektiniz. Özelde Gazze'ye genelde ise ümmete karşı sorumluluklarımız var.

rüklediğini İbrahimi bir tavırla anlatmak cihat değil mi?

Daha çok insana ulaşarak Gazze yiğitlerinin uğruna can verdiği davayı anlatmak zorundayız. Üzerimizdeki ölü toprağını atmanın zamanı gelmedi mi? İnsanlara, katil İsrail'in her ortamda Müslümanlara yaptıklarını anlatmalı ve vicdanları harekete geçirmeliyiz. Sosyal medyayı etkili kullanarak kit-

lelere, İsrail'in Filistinli kardeşlerimize yaptıklarını göstermeliyiz. Belgeseller ve kısa filmlerle propagandayı etkili hâle getirmeliyiz. Dünyayı yönetenlerin alçak maskesi düştü. Doğu, Batı insanları uyanışa geçti. Bunu büyük bir fırsat olarak görmeli ve elimizden ne geliyorsa yapmalıyız. Katil İsrail'in bütün malları boykot edilmelidir. Parasıyla, dünyanın satılık ruhlarını satın alan bu akbabaların, bütün ürünlerini boykot ederek onlara büyük bir darbe vurabiliriz. Filistinli kardeşlerimiz için yardım fonları oluşturmaliyiz. Çünkü yiyeceğe ve suya ulaşmada büyük sıkıntılar çekilmektedir.

Bizleri Filistinli kardeşlerimizin; ölümlerine, etrafa saçılmış bedenlerine, sokakta cesetlerini yiyen köpeklerin görüntüsüne alıştırdılar. Gözyaşlarımızı içimize akıtıp öfkemizi büyütmemeliyiz. Çocuklarımızı, onlara karşı öfke ile büyütmemeli, masallarla çocuklarımızı uyutmayı bırakıp bizlere yapılanların öfkesi ile uyutmaliyiz. Unutmamalı ki kendi sorumluluklarını yerine getiremeyen, başkalarına karşı sorumluluklarını yerine getiremez.

Dosya:

"Suriye'de Devrim Sevinci & Gazze Cihadı ve Biz"

Yalnız Kalan Gazze

Emrah DOĞRU

Gazze'de Müslümanlar, diğer Müslümanlar tarafından yalnız bırakıldı. Halkı Müslüman olan ülkeler, susup kesildiler ve hiçbir eyleme geçemediler. Sadece olanları kınadılar, bir daha kınadılar, miting yaptılar, bazı Arap ülkeleri miting bile yapmadı, olanları sadece izlediler. Müminler kardeş değil miydi de sadece izlemekle yetindi, hiç sorguladık mı acaba?

Rabbimiz, ayetinde şöyle buyurmaktadır: **"Müminler ancak kardeşlerdir. Öyleyse kardeşlerinizin arasını düzeltin ve Allah'tan korkun ki esirgenesiniz."** (Hucurat, 10). Nitekim ayetten de anlaşılıyor ki müminler kardeşler. O hâlde kardeş, kardeşi yalnız bırakabilir mi? Çaresiz bırakabilir mi?

Efendimiz, hadislerinde şöyle buyurmaktadır: **"Müslüman, Müslüman'ın kardeşidir. Ona zulmetmez, haksızlık yapmaz, onu düşmana teslim etmez. Müslüman kardeşinin ihtiyacını**

Kanser gibi yayılan işgal planları, 1948'de İsrail devletinin kurulmasıyla hızlandı. Öncesinde İngiltere'nin, Yahudi haham ve zengin iş adamlarının büyük çalışmaları vardı. Theodor Herzl'in fikir babası olduğu Yahudilere vatan arayışı, onları Filistin topraklarına getirmiştir. Yahudiler için sevinç, Müslümanlar içinse hüznün, kan ve gözyaşı başlamış oldu. Onları koruyabilecek bir İslam devleti de yoktu.

gideren kimsenin, Allah da ihtiyacını giderir. Kim bir Müslüman'dan, bir sıkıntıyı giderirse Allah teala, o kimsenin kıyamet günündeki sıkıntılarından birini giderir. Kim bir Müslüman'ın kusurunu örterse Allah teala da o kimsenin kusurunu örter." (Buhari, Mezalim 3; Müslim, Birr 58. Ayrıca bk. Ebu Davud, Edeb 38, 60; Tirmizi, Hudud 3, Birr 19; İbni Mace, Mukaddime 17). Hadiste kardeşliği, haksızlık yapmamayı, ihtiyaçlarını karşılamayı, ona zulmetmemeyi görmekteyiz.

Şu anda Gazze halkı yalnız bırakıldı, birçok Müslüman, onları görmezden ve duymazlıktan geliyor. Hâlbuki tüm Müslümanlar

bir olsa oradaki kardeşlerimize işgalciler hiçbir şey yapamazlar. Müslümanlar neden bir olamıyorlar, hiç düşündük mü? Sebeplerden önemli olanı, Allah'ın emirlerine tam manasıyla uymamaları, yani kitaba göre yaşamamaları, Peygamber'in sünnetine vakıf olmamaları. Eğer ki Kur'an ve sünnete tam manasıyla iman edilmiş

olsaydı Gazzeliler, kesinlikle yalnız kalmazlardı. Yukarıdaki ayet ve hadisteki ifadeler, tavsiye değil, kesin bir emirdir. Tüm Müslümanlar, bu emirlere uymak zorundadır. Diğer bir sebep de yine Müslüman ülkeler Allah'ın emirleriyle yönetilmediği ve insan aklından çıkan kanunlarla yönetildiği için Gazze yalnız kaldı, tek başına kaldı, Müslümanlar çaresiz kaldı. Bizler, evlerimizde rahat rahat oturmamalıyız, elimizden ne geliyorsa onu yapmalıyız. Bazıları, *"Biz ne yapabiliriz?" diyor. Herkesin yapacağı bir şey mutlaka vardır. Yeter ki yapmak iste-yelim, yeter ki bir yapma eylemine geçelim. Örnek verecek olursak tüm Müslümanlar boykotu devletle birlikte, tam manasıyla yapsa kesinlikle Yahudi varlığı çöker. Rabbimiz güçlü ve kuvvetli, istediği zaman onları kahr u perişan edebilir. Ama biz yeterince Rabbimize kulluk ediyor muyuz, dualarımızda samimi miyiz, ne kadar içten dua ediyoruz, bunu hiç düşündük mü? Faizden sakınmıyorsak, yalan söylemekten çekinmiyorsak, şirkten uzak durmuyorsak, tağutların peşinden gidiyorsak, zina etmek hoşumuza gidiyorsa bu durumlarda dualarımızın kabul olma ihtimali oldukça zayıftır. Bunu nereden biliyoruz, Efendimizin şu hadisi bizlere bunu öğretiyor: "Allah yolunda seferler yapmış, üstü başı tozlanmış bir adam ellerini semaya kaldırarak 'Ya Rabbi, ya Rabbi!' diye yalvarıyor. Oysa yediği haram, içtiği haram, giydiği haram, gıdası haramdır. Böyle birinin duası nasıl kabul olur?" (Müslim, Zekât, 65, 1015).*

Dualarımızın kabul olması için, haramlardan uzak duracağız. Allah'a tam anlamıyla teslim olacağız ve günahlarımıza tövbe edeceğiz, hiçbir şey için acele etmeyeceğiz. Bu bağlamda Efendimiz diğer bir hadisinde de şöyle buyurmaktadır: *"Resulullah (sav), (mescitte) otur-maktayken bir adam geldi, namaz kıldı, sonra şöyle dua etti: 'Allah'ım beni bağışla, bana acı.' Bunun üzerine Resulullah (sav), 'Ey namaz kı-lan, acele ettin, namaz kılip oturduğun vakit, Allah'a layık olduğu şekilde hamd et, sonra bana salat ve selam et, sonra da yapacağın du-ayı yap.' Bundan sonra başka biri namaz kıldı. Namazdan sonra Allah'a hamd etti ve Peygamber salat ve selam getirdi. Başka bir şey yap-madı. Bunun üzerine Resulullah (sav), o kimse-ye: 'Ey namaz kılan kimse! Dua et, duan kabul edilsin.' dedi." (Tirmizi, Deavat, 65 [3476]; Nesei, Sehih, 48 [1284]). Bizler, Allah'ın emir*

ve yasaklarına tam uymalıyız ki duamız kabul olsun.

Gazze'yi yalnız bırakan Müslümanlar, boyko-tu da gereği gibi yapmıyorlar maalesef. Hâlbuki tek silahımız boykot, Yahudi ürünlerini alma-mak... Ne yazık ki Müslümanların beyinlerinde, Yahudi ürünleri öyle bir yer etmiş ki illaki onu almak istiyorlar. İsrail'in tüm ürünlerinin kar-sısında alternatif yerli ürünler var ama Müslü-manlar, boykotu ciddiye almadıkları için, maa-lesef boykotta da sınıfta kaldılar.

Gazze'nin mücahitlerine selam olsun. Enka-za dönmüş şehirlerde, direnişe aç susuz devam ediyorlar. Tam bir yokluk içindeler ama ümitliler çünkü Allah'a teslim olmuşlar, her türlü zorluğa karşı yine de düşmana darbe vuruyorlar.

Tüm kâfirler, Gazze'yi yok etmesi için İsrail'in yanında, ona sürekli destek veriyorlar. Gazze'deki mücahitler, tüm kâfirlerle savaşıyor. Pekala, Müslümanlar kimin yanında yer alıyor? Ülke olarak birçoğu kâfirlerin safında yer alıyor, onlara yaranmak için, sadece kınamayla yeti-niyorlar.

Rabbimiz, ayetinde şöyle buyurmaktadır: **"(Resulüm!) Sakın, Allah'ı zalimlerin yap-tıklarından habersiz sanma! Ancak Allah onları (cezalandırmayı), korkudan gözle-rin dışarı fırlayacağı bir güne erteliyor."** (İbrahim, 42).

Rabbimiz mühlet veriyor, kâfirler ve kâfir seviciler, bunu zafer zannediyor fakat kısa bir süre sonra varacakları yerdeki azap, onlar için hiç de iyi olmayacak. Seyirci konumunda-ki Müslümanlar ise onlar da hesap verecekler; sessizliğin, vurdumduymazlığın hesabını elbet-te verecekler.

Efendimiz (sav), şöyle buyurmaktadır: *"Zu-lüm, zalim için kıyamet gününde, zifiri karanlık olacaktır."* (Buhari, Mezalim 8).

Nitekim zalimler hesap vereceklerdir, er ya da geç. Müslümanlar ise bir an önce özlerine, yani İslam'a sahip çıkıp Allah ve resulüne itaat etmelidirler. Tek kurtuluş İslam'dadır. Rabbim; Gazze, Doğu Türkistan, Myanmar ve ismini sa-yamadığım Müslüman beldelere zafer nasip et-sin, onlara zulmedenleri, yerin dibine batırsın, Müslümanlara da hidayet nasip etsin. Âmin.

Dosya:
"Suriye'de Devrim Sevinci & Gazze Cihadı ve Biz"

Sihirden Hakikate

Erdal TUĞRUL

Alemlerin Rabbi olan Allah'a hamd olsun. O ki (cc) insana bilmediğini öğretendir. İnsan, Allah'ın (cc) lütfu ile bilinç ve sorumluluk sahibi olan, seçkin bir canlıdır. Her canlının, sahip olduğu donanım nispetinde görev ve sorumlulukları vardır. Bizler, insan olmamızdan dolayı türümüze has, bizi biz yapan davranışlara sahibiz. Bu davranış ve tutumlarımız, insan olma özelliğimizin sonucudur ve insanı diğer canlılardan

ayırır. Bu görevlerden ya da fitrattan gelen insani vasıflardan yüz çevirip başka bir yol tutmak elbette ki mümkündür. Bu durumda insan olma kalitemizde kayıplar yaşamamız kaçınılmaz olur ve zamanla diğer canlılara benzeriz. Kur'an-ı Kerim, bu gibi kayıpları, bize birçok yerde bildirerek insanı, Allah'ın (cc) yarattığı fitrat üzere kalmaya çağırır. Hatta o kadar ince ayarlar yapar ki ses tonumuza bile

Edep, akıl ve hikmete muvafık hareket edip Cenab-ı Hakk'ın istediği gibi yaşamaktır. İnsan için edep, büyük şereftir. Edep, insanın süsüdür; zıttı ise "İsaet"tir; kötülük yapmak, terbiyeye aykırı davranmak, demektir. Yapılınca insanı güzelleştiren amellerin tamamı, Efendimizin sünnetleridir.

bir ölçü getirir.

"Yürüyüşünde ölçülü ve dengeli ol, konuşurken de sesini ayarla. Unutma ki seslerin en beğenilmeyeni eşeklerin sesidir."
(Lokman, 19)

İçten dışa doğru bir eğitim sistemi benimseyen İslam, Müslümanların örnek bir insan, örnek bir toplum olmasını murat eder. İslam'ın iç eğitiminden geçmeden, kendini İslam ahlakı ile ahlaklandırmadan ümmet olma bilincini oluşturmak,

neredeyse imkânsızdır.

İslam'ın tedrisatından geçmiş her birey; bilinçli, uyanık, duyarlı, hassas ve sorumluluk sahibidir. Çevresinde, yaşadığı çağda ve dünyada olup bitene kayıtsız kalamaz. Bütün bu olup bitene, şahit olma bilinci ile müdahil olur. Bilir ki yaratıcısı olan Allah (cc), bütün bunlardan onu sorumlu tutmuştur.

"Her ümmetten bir şahit getirdiğimiz

ve onların üzerine seni şahit olarak getirdiğimiz zaman nasıl olacak?” (Nisa, 41)
“Böylece sizi, bütün insanlara şahit ve örnek olarsınız, peygamber de size şahit ve örnek olsun, diye mutedil bir ümmet kıldık.” (Bakara, 143)

İslam'ın adalet anlayışı ve zulme karşı mazlumdaki yana olma prensibi ile Müslümanlar, asırlar boyu din, dil ve ırk ayrımı yapmadan haklının ve mazlumun yanında olarak İslam'ın izzeti ile izzetlenmişlerdir. Bütün bu üstün meziyetlere sahip olmak için, az önce bahsettiğimiz gibi İslam'ın içe dönük eğitimini almak gerekir. Aslında bu meziyetler, Allah'ın (cc) yarattığı her insana kodlanmış durumda olmasına rağmen, zalim yönetimlerin gerek baskıları gerekse toplumları uyutmaları sonucu pasif duruma gelir. Bir anlamda insanın zihnini ve bilincini ele geçirir. Bu, geçmişte de zalimlerin, tağutların ve müstekbirlerin uyguladıkları bir yöntemdi.

Örneğin Kur'an-ı Kerim, Zuhuruf suresinde bize, firavun ve kavmi arasında yaşanan bir diyalogu anlatır ve 54. ayet-i kerimede şöyle buyrulur: **“Firavun böylece kavmini adam hesabına koymayıp hafife aldı, ahmaklaştırtıp aldattı da onlar da ona boyun eğerek hâle geldiler. Çünkü onlar, hak yoldan çıkmış bir toplumdur.” (Zuhuruf, 54)**

Ahmaklaştırmak için firavunun en büyük silahı, şüphesiz sihirbazlar idi. Olan bir şeyi yok gibi göstermek, olmayan bir şeyi var gibi göstermek, insanların aklını bulandırmak, eğlendirip coşturarak gündemlerini değiştirip akletmelerini engellemek, sihirbazlar için çok zor bir iş değildi. İnsanların aklını ve zihnini ele geçirmek için, onları akletmeyen bir yığın hâline getirmek için büyüleyici gösteriler yapmak yeterli değil mi? Bugünün dünyasında da işler böyle yürüyor. İnsanlar, hakikatte olan yaşamları bırakıp onlara sunulan, pazarlanan, dayatılan, süslenen ve bir sihirle beyinleri altüst eden yaşamlar-

rın peşinde koşarken öte yandan yanan hayatlar, sönen ocaklar, yiten canlar, ölen çocuklar, gasp edilen haklar ve bunca soykırımın üstü neyle kapatılıyor, bir bakmak gerekir.

Spor müsabakalarında rakip taraftarlara duyulan öfke, zalime karşı duyulsa yeryüzünde zulüm biterdi. Oysa bu rakipler; aynı şehrin insanları, aynı iş yerinde çalışıyor, aynı dili konuşuyorlar, aynı mahallede yaşayıp çoğunlukla aynı acıyı ve mutluluğu yaşıyorlar. Ama bir bakıyorsun, bir müsabaka sonrası, kanlı bıçaklı bir düşman oluvermişler. Bu, sihir gösterisinin bir başarısıdır. Lükse ve şatafata harcanan paralar, mazlum ve açlara harcansa dünyada yoksulluk kalmazdı, kaldı ki bu harcanan paralar, o mazlumların ülkelerinden sömürülerek elde edilen paralardır.

Bugün sömürgecilik, despotizm, Siyonizm, kapitalizm, emperyalizm gibi insanlık dışı sistemler, meşruiyet kazanmış yasal ve uygulanabilir birer sistem olmuş ise insanların zihinleri ele geçirilmiş demektir. Bir tarafta; açlıkla, yoksulluk ve yoksunluk ile mücadele edilirken öte tarafta; obezite, marka takıntısı, lüks alışkanlığı, aşırı kilolar problem olmuş ise adalet, hak ve hukuk katledilmiş demektir.

Bir tarafta; çoluk çocuk, kadın erkek, genç yaşlı demeden katliam ve soykırım yapılırken sessiz sedasız izleyenler varken öte tarafta; daha doğmamış çocuğuna gelecek hazırlamanın derdine düşen insanlar var ise bilinç ele geçirilmiş demektir.

Zalimlerin zindanlarında gencecik fidanlar solduruluyorsa, insanlar güneşe hasret yıllarca kapalı odalarda bağlı tutulup akılları ellerinden alınıyorsa, körpe bebekler denizlerde boğulmaya terk ediliyorsa, insanlar yerlerinden, yurtlarından kovuluyorsa insan hakları söylemi bir sihirbazın sihir gösterisinden başka bir şey değildir.

Tenin renginden, inandığı dinden, doğup büyüdüğü coğrafyadan ve konuştuğu

dilden dolayı insanlar "öteki"leştiriliyor ise yeryüzü adaletle, özgürlüğe ve bir uyanışa muhtaç demektir.

Örnek olmak, Müslüman'ın bir hasletidir. Allah'ın (cc) Kur'an-ı Kerim'de bizlere anlattığı Müslüman profili, yukarıda bahsettiğimiz bütün bu olumsuzlukların karşısında alternatiftir. İslam, dünyanın barış içinde ve adaletle yönetilebileceğinin örneği iken İslam beldelerinde; Suriye'de, Mısırda, Irakta, Libya'da ve daha birçoğunda bu zalimleri ve haydutları cesaretlendirip ümmeti bu zalim zorbalara mahkûm eden nedir ya da kimdir? Eğer dünyada insani bir problem, bir dram varsa bu, genelde bütün insanların sorunu olsa da özelde Müslümanların sorunu ve sorumluluğudur.

Yüce Allah (cc), mümini, mümine kardeş kılarak birbirlerine karşı sorumluluk yüklerken insanı, yeryüzünde halife kılmakla ona genel bir sorumluluk yüklemiştir. İnsan, bu sorumluluklarını yerine getirdiği müddetçe insandır, aksi takdirde hayvandan da aşağıdır. Bugün, dünyanın muhtelif yerlerinde adına savaş diyemeyeceğimiz katliamlar yaşanıyor. Özellikle Siyonist, işgalci İsrail, Gazze'de, dünyanın gözüne soka soka organize ve orantısız bir katliam gerçekleştiriyor. Hani "sözün bittiği yer" deriz, işte tam da buradayız. Hiçbir söz yeterli değil, kelimeler kifayetini yitirmiş. Söz artık faydasız çünkü hiçbir şekilde çözüm üretmiyor. Zulme, yıllarca kalp ile buğz etti Müslümanlar, sonra tepkilerini söze döktü, artık eyleme geçme zamanıdır. Sorumluluklarını unutmuş, başka başka problemler üreterek gerçek misyonuna sırt

***Zalimlerin zindanlarında
gencecik fidanlar solduruluyorsa, insanlar güneşe hasret yıllarca kapalı odalarda
bağlı tutulup akılları ellerinden alınıyorsa, körpe bebekler denizlerde boğulmaya
terk ediliyorsa, insanlar yerlerinden, yurtlarından
kovuluyorsa insan hakları söylemi bir sihirbazın sihir gösterisinden başka bir şey değildir.***

çevirmiş Müslümanların, artık ve bir an önce kendi gündemlerini oluşturarak, kimseden medet ummadan bir duruş sergilemesi gerekiyor.

Firavunun sihirbazları; toplumu aptallaştırmış, büyülemiş ve akletmeyen bir yığın hâline getirmişti. Şimdi görülmesi ve anlaşılması gereken şey; bugünün sihirbazları, bizleri ne ile büyülüyor ve bizi düşünemeyen bir toplum hâline getiriyor. Akıl ve ızan sahibi olan insan, nasıl olur da bir sihir gösterisini ya da sergilenen bir oyunu, hakikat olarak algılar. İnsan, kendi

bilincini, başka akıllara nasıl teslim edebilir?

Bugünün sihirbazları meziyetleri açısından şeytani bir zekâyâ sahip olsalar bile hakikat, her zaman galip gelebilecek güçtedir. Yeter ki aramızda hakkı gereği gibi temsil edecek, İslam'ın dâhili ve harici tedrisatından beslenmiş insanlar olsun.

Sihirbazlar ordusuna galebe çalmak için, hak'tan gelen bir asa kâfi gelir.

Çağdaş firavunların, çağdaş sihirbazları ve bunların organize olmuş yasal çeteleri, toplumu sürü hâline getirmek için, birçok sektör oluşturup hayatın vazgeçilmez birer parçasıymış gibi lanse etmeyi başarmış durumdadır. Moda, sinema, futbol gibi daha birçok sektörü saymamız mümkün. İnsanlar, moda adı altında birçok çılgınlığın peşine düşerken sinema ile bu çılgınlığı toplumlarda normalleştirip her eve sokuyorlar. Futbol ile hiçbir menfaati olmayan insanları birbirlerine düşman edip toplumları kutuplara ayırabiliyorlar. İşte bunlar, bugünün sihirleridir. Bu gösterilerin büyüüne kapılan

insanlar, hassasiyetlerini yitirip duyarsızlaşarak dünyada olup bitene kör, sağır ve dilsiz kesiliyor. Oysa bu dünyada herkes eşit haklara sahipti, kimsenin hiç kimseye üstünlüğü yok iken zulme karşı durmak, bir insanlık göreviydi.

Dünyada; açlık, yoksulluk, savaş ve sömürü olmayacaktı, bu oyunlara gelmeseydi insanoğlu. Neyzen Tevfik'in dediği gibi:

"Ekmek herkese yetecekti aslında

Tarlaya karga dadandı

Ambara fare

Fırına hırsız

Memlekete harami"

İnsanları uzun vadeli hesaplar yapmaya öyle bir alıştırdılar ki yirmi yıllık kredi ile hayatlara ipotek koyulabiliyor. Bir saniye sonrasını bilemeyen insan, yirmi yılını ipotek ettirebilir. Böyle bir durumda insanın kendinden başka kaygı duyacağı bir şey ya da birileri olmuyor elbette. Her aile, çocuğunun geleceği için kaygılanıp okuldan okula koşuyor; arabasının modeli geçen biri, model yükseltmek için kırk takla atıyor; evini yenilerken "eski eşyalar olur mu hiç» diyenler, işlerin büyümesi için işçisini daha çok çalıştıranlar, ekonomik spekülasyon yaparak fakir fukaranın cebindeki üç beş kuruşa göz dikenler, bilmem ne marka değil, diye ayakkabı, elbise, çanta, telefon vs. beğenmeyenler, aklıktan ölen insanlar varken marka restoranlardan hava olsun diye uçuk rakamlı adisyon fişini sosyal medyadan paylaşanlar, ümmeti paramparça edip İslam'ı sulandırarak kasalarını tıka basa dolduran din tüccarları, israf kelimesini hayatlarından çıkaran müsrifler, belki dinî bir kaygınız yok ya da toplumsal hassasiyetiniz yok ama hatırlatmak gerekir ki *insansınız*.

Artık bu sihir gösterilerine bir son verip kapıldığımız bu sanal dünyadan, bu sihirden haki-kate yüzümüzü dönmemiz gerekmiyor mu?

Gazze'de insanlar ölüyor, Gazze'de insanlık ölüyor, Suriye'de yaklaşık bir asırdır devam eden ve yakın zamanda son bulan bir diktatörlük ve zulmün her gün yeni vesikalarını görüyoruz. Bir ağaca, herhangi bir hayvana yapılan katliama -ki bu gibi olaylara karşı da tepkili olmalı elbette- ortalığı birbirine katanlar, söz konusu ölen Müslüman bebekler, kadınlar ve yaşlılar olunca neden suspus? Her insanın bu katliamlarda sorumluluğu var!

Her insan, içerisinde bir dünya barındırır. Yaptıklarımızla, düşündüklerimizle, tüm varlığımızla her birimiz farklı birer dünyayı oluştururuz. Öze indiğimizde bunu daha iyi fark edebiliriz. Karşıdan bakıldığında herkes etten, kemikten yaratılmış birer varlıktır sadece. Oysa yaptıkları, tasarladıkları, başardıkları, yüklendiği misyonu ile insan, etkin ve güçlü bir varlıktır. Yeter ki bilinci açık ve özgür olsun. İstila edilmiş zihinler; zalimlerin kâbusu, mazlumların umududur.

Daha dün Suriye'de mazlumların kıyama kalkması ile zalimler kaçacak delik aradılar. Tabii iş başına geçmek, yolun henüz başı. Asıl irade ve bilinç, şimdi daha aktif kullanılmak zorunda. Maalesef bu coğrafya, zalimlerin oyun alanı gibi, her türlü entrikanın sahibi olan bu zalimler, yarın bir gün başka sıfatlarla, başka maskelerle, başka oyun ve sihirbazlıklarla mazlum halkların karşısına çıkabilir.

Zalimi bertaraf etmek, elbette büyük bir zaferdir ama asıl zafer, sürdürülebilir olmasıdır.

Şehirleri kurmak, yollar, okullar, hastaneler yapmak, zafer değildir. *Zafer, talip olduğunuz toplumları maddi, manevi imar ve ihya etmektir*. Bugün Suriye halkının yeniden ihya ve inşası için, zalimden kurtarıldıkları gibi kaybettikleri bilinci kazandırmak, büyük bir zafer olacaktır.

Günün sonunda, kazanan mazlumlar olacaktır. Ve zafer, muhakkak inananlarındır inşallah.

Suriye'nin Gangster Çifti Firarda

Andrew MITROVICA,
11-12-2024,
Al-Jazeera
Çeviren: İsmail CEYLAN

Kurnaz doğasına uygun olarak aranan haydut, muhtemelen gece kaçtı. Beşşar Esad'ın, karısı ve üç yetişkin çocuğuyla birlikte, fazlasıyla hak ettiği sert cezadan kurtulmak için aceleyle Rusya'ya kaçtığı bildirildi.

Elbette onlarca yıl boyunca çok fazla keder, kayıp ve acıya neden olan ve insanlığa karşı işlediği korkunç ve ölümcül suçlardan kurtulabilmek için çok uzakta bir yere sığınan bir korkağın sonunun bu şekilde olması öngörülebilirdi.

Bu yüzden Esad artık Suriye'yi değil, Rusya'yı evi olarak görüyor. Himayeci patronu ise savaş suçlarıyla suçlanan bir diğer adalet kaçağı, Rusya devlet başkanı Vladimir Putin.

Suriye'nin iğrenç adamı, şüphesiz kendisinin ve suç ortağı Esmâ'nın alışkın olduğu konforlu hayatı finanse etmek için, yanında bol miktarda yağmalanmış para ve altın götürdü.

Batılı moda tasarımcıları tarafından hazırlanmış kıyafetler içindeki bu iki kanun kaçağının, sefil hayatlarının geri kalanını Rusya'nın uçsuz bucaksız topraklarında bir yerlerde, geniş ve "güvenli" bir evde saklanarak geçireceklerinden şüpheleniyorum.

Beşşar Esad ve 'çöl gülü' karısı Esmâ'nın sahte maskeleri sonunda düştü.

Bu arada, diktatörün ani çöküşünü kutlayan bitkin Suriyeliler, sevdikleri vatanlarını yıllardır çirkinleştiren bir iç savaşın ardından, ellerinden gelenin en iyisini yaparak toparlamaya ve yeniden inşa etmeye çalışacaklar.

Diktatör ve ailesi, nereye kaçarlarsa kaçsınlar, asla bu silinmez lekeden kurtulamayacaklar. Batı başkentlerinin ve haber merkezlerinin, bir zamanlar kutsadıkları "iyi adamı", daha önce kullandıkları diğer diktatörlere yaptıkları gibi "kötü adama" dönüştürmeleri, bilindik bir retorik pandomimdir.

Beşşar'ın babası Hafız, itaatkâr oğlunu 2000 yılında Suriye'nin başına geçirdi. Bu, İngiltere eğitilmiş "kibar göz doktoru" sonrasında birçok Batılı liderler ve kuruluşlar tarafından, babasının iğrenç bir vahşet geçmişine rağmen, "iyi bir otokrat" olarak cilalandı.

1982'de üç haftalık bir kuşatma sonrasında orduya, 20.000 Suriyeli "isyancıyı" yok etme emri veren Hafız Esad -kaliteli takım elbise giyen bir sosyopat- o zamanki ABD başkanı George Bush tarafından "aferin" almıştı. O zamanlarda, eli kana boyanmış tiran, ABD tarafından Irak'ın etkisini azaltabilecek yararlı bir bölgesel müttefik olarak görülüyordu.

Washington ile Şam arasındaki ilişkiler, 20. yüzyılın geri kalanında ve Beşşar'ın yeni bin yıldaki cumhurbaşkanlığı döneminde, büyük ölçüde sıcak kaldı. Başından beri Beşşar -Londra'da eğitim görmüş, telejenik eski bir bankacı olan Esmâ'nın da yardımıyla- bir sürü Batılı'nın çok çekici bulduğu ilerici, laik bir *"anlatının"* arkasına gizlendi. Bu dönemde ticaret ve turizm gelişti. Avrupalı parlamenterler, bir Fransız senatörün söylediğine göre *"Beşşar'la konuşmak, DEAŞ'la konuşmaktan daha iyidir."* bahanesiyle Esad'ın sarayına düzenli ziyaretler yaptılar ve onu, *"doğu Hristiyanlarının"* savunucusu olarak gördüler. 2001 yılında, uluslararası düzenin bir temsilcisi, sözde *"sosyalist"* İngiliz başbakanı Tony Blair, Beşşar'la -iş yapabileceği şarlatan arkadaşı- tanışmak için bir hac yolculuğuna çıktı.

Bir grup İngiliz gazeteci de ülkeyi, aydınlanmış yollarla *"modernleştirmeye"* kararlı Suriye'nin hayırsever ailesi hakkında, övgü ve basmakalıp sözlerle dolu yazılar yazdı; Beşşar, onlarca Suriyeli çocuğu, kadını ve erkeği kimyasal silahlar ve Scud füzeleriyle öldüren ve pişmanlık duymayan bir katil hâline gelmeden önce.

Utancı verici reaksiyonların en uç noktası, ABD merkezli bir dergi olan Vogue'da ortaya çıktı. Vogue, 2010'daki sayısında, Beşşar'ın her zaman sadık sağ kolu olan kadının, yaltakçı profiline şu başlığı ekleyerek gazeteciliğe ve gerçeğe verdiği zararı daha da artırdı: *"Çölde Bir Gül"*. Ben şahsen, o *"gülün"*, Rusya'nın sert ikliminde solmasını içtenlikle umuyorum.

Sadece bir yıl sonra, Arap Baharı'ndan ilham

alan Suriyeliler, hükûmet karşıtı protestolar için toplu hâlde sokaklara çıktılar. Beşşar'ın sahte maskesi düştü ve iç savaş yaklaşırken pozisyon ve gücünü korumak için, babasının zulüm ölçeğini de geride bırakacak bir katil olarak ortaya çıktı.

Batılı liderler ve gazeteciler ise Beşşar Esad'ın milyonlarca kurbanıyla -hapsedilmiş, işkence görmüş, tecavüze uğramış, mahkûm edilmiş veya komşu ülkelere mülteci olarak kaçmaya zorlanmış- sözde dayanışma gösterisinde bulundular.

İtalya, temmuz ayında Esad rejimiyle diplomatik ilişkilerini yeniden kurdu. Ve kasım ayında, AB'nin Suriye delegasyonunun maslahatgüzarı Michael Ohnmacht, güneşli başkente dönüşünü kutlamak için Instagram ve X'te kısa bir video yayınladı.

Ohnmacht, kuşatma altındaki ve travmatize olmuş Suriyelilere selamlarını ilettili ve varlığının, AB'nin *"daha iyi, daha müreffeh ve daha barışçıl bir gelecek için Suriye halkını destekleme"* kararlılığının somut kanıtı olduğunu açıkladı. Sırtan diplomat, konuşmasını şu şekilde sonlandırdı: *"Önümüzdeki yıllarda ortak çabalarımızı dört gözle bekliyorum."*

Kusursuz Zamanlama

AB, Esad'a davetkâr ama nitelikli bir kucaklama sunmaya hazır görünüyordu. Ama doktor ne yazık ki kendini kurtarmak için ortadan kayboldu ve hafızasını kaybetmiş Avrupa Komisyonu başkanı Ursula Von Der Leyen'in dans partneri olma şerefine ulaşamadı.

Aklımızı Başımızdan Alan Akıl

Taşkın ÖNEL

Bismillahirrahmanirrahim.

Hayatın peşine takılıp bir akıntıya kapılmak, ilkin bir macera yaşıyor hissi veriyor insana. Adrenalin hat safhada seyrederken akıl fonksiyonları devre dışı kalıyor. Müthiş bir haz ile karşı karşıya kalan insanın bulunduğu hâl, gerçekten de tarifi imkânsız bir hâldir. Zira duygular feveran etmiş ve eşi benzeri olmayan bir lezzet tufanına tutulmuş oluyor insan. Bu hâldeyken bizlere hiçbir sıkıntının isabet etmeyeceği zannına kapılıyor olmalıyız ki hep

bu lezzet hâlini yaşamayı arzuluyoruz. Hemen her anın bu lezzeti vermesi için, bin bir türlü yola başvuruyoruz: En ciddi meselelerle bile dalga geçmek, bir marifetmiş gibi davranıyoruz mesela, insanların acılarını görmezden

Ayıpmuş, günahmış, kimin umurunda! Harammış, helalmiş, kim karışabilir bana? Acaba insan, tarihin hangi döneminde bu kadar vurdu duymaz, ehlikeyf, kibirli olmuştur? Gerçi, tevhit erlerinin karşısına çıkanların hiçbirisi, kendi nefsanî arzularına ket vurulmasına razı olmamıştır. Nefsine uyanlar, Allah'a karşı, hep şiddetli bir mücadele içinde olmuşlardır.

geliyoruz, dünyanın bir köşesinde insanlar acı içinde kıvranırken, yaşam mücadelesi verirken ya da ölürken bunlar hiç yaşanmıyormuş gibi davranıyoruz. Ölüm bizim için değilmiş de başka herkesi alıp götürebilirmiş gibi düşünüyoruz, ölüm gibi koca bir hakikat bile ağzımızın tadını bozmuyor, ölenleri de ölümü de hayatımızdan çabucak çıkarıp atmaya çalışıyoruz. Yazık o insanlara ki hayatta iken bizlere ne kadar da değer veriyorlardı. Bizim bu kadar

vefasız olacağımızı bilselerdi acaba yine de bize aynı değeri verip aynı saygıyı gösterirler miydi? Hoş, her türlü rızık karşılıksız ve bol şekilde bahşeden âlemlerin rabbine karşı bile bu kadar nankör olan bir insan, başkalarına neler

yapmaz ki? Böyle biri için, yani hayata böyle bakan bizler için hiçbir şey, bizden daha değerli olamaz, hiçbir şey veya kimse ağzımızın tadını kaçıramaz, böyle bir şeye kimsenin hakkı da yok, gücü de. Öyle ya dünyaya bir kez geldik, bu hayatın tekrarı da telafisi de olmayacak, o hâlde vur patlasın, çal oynasın!

Ayıpmış, günahmış, kimin umurunda! Harammış, helalmiş, kim karışabilir bana? Acaba insan, tarihin hangi döneminde bu kadar vurdumduymaz, ehlikeyf, kibirli olmuştur? Gerçi, tevhit erlerinin karşısına çıkanların hiçbirisi, kendi nefsanî arzularına ket vurulmasına razı olmamıştır. Nefsine uyanlar, Allah'a karşı, hep şiddetli bir mücadele içinde olmuşlardır. Konforla, israfla, zevkle, güçle donatılmış hayatlarının ellerinden kayıp gitmesi, bir daha bu imkânlarla sahip olamama ihtimali, onlar için neredeyse dünyanın sonu ile eşdeğer bir yıkım anlamına geldiği için, bu hayat tarzını yüceltenleri, tevhit davası karşısında çetin bir mücadele, savaş içine sokmuştur. Dünya ile hiçbir işleri olmaması gereken Müslümanların taşınması gereken ölümden korkmama özelliği, ne hikmetse böylelerinde daha güçlü bir şekilde ortaya çıkıyor ve dünya lezzetlerini kaybetmemek için belki de mahvolmalarıyla ya da ölümleriyle bitecek bir savaşın içine giriyorlar. Bu batıl davalarında o kadar gözü kara, pervasız ve cesur oluyorlar ki bir ölüm kalım savaşı verdiklerini zannedersiniz.

Oysa Allah'ın kendilerine verdiği en büyük nimet olan akıllı, hadlerini aşip Allah'ı hesaba çekmek yerine, onun eşsiz kudretini anlamak için kullansalar hem bu dünyanın hakiki lezzetlerini keşfedecekler hem de ahirette bu dünyevi lezzetlerden katbekat daha güzel ve sonsuz olan nimetlerden yararlanabilme imkânına ulaşmanın kapılarını aralayacaklardır.

Ama işte biz insanlar, Rabbimize karşı nankör, onun bizlere bahsettiği nimetlere karşı kör olduğumuz için, aklımızı yine kullanmamız gereken sahanın dışında kullanıyoruz. Akıl, bize ilahi kudret karşısında ne kadar aciz olduğumuzu göstereceği yerde, kibrin yollarını sıralıyor, biz de zannediyoruz ki dünyanın ve muazzam evrenin bütün sırlarını aklımızla kuşatabiliriz, her şeyi akılla ya da bilimle açıklayabiliriz. Hatta kimilerine göre bu çağda tanrıya bile gerek kalmamıştır zira insan, kendi kaderine de yön verebilir.

Allah'ın, tabiat vasıtasıyla kendisine gönderdiği doğal afetler karşısında, acziyeti dolayısıyla ne yapacağını bilemeyen, nereye sığınacağını kestiremeyen bu tanrılaştırılmış insan, bütün bu apaçık çaresizliklerine rağmen, aklını yüceltmekten, kibirlenmekten asla vazgeçmiyor. Zannediyor ki hadsizce, fütursuzca sorular sorarak kendini gerçekleştiriyor, sorguluyor. Kendi ölümünü dahi kendinden uzaklaştıramayan, sevdiklerini hastalıkların pençelerinde perişan hâlde görmelerine rağmen, hiçbir şey yapamayan, dünyadaki acıyı ve gözyaşlarını dindiremeyen, gelir adaletsizliklerini ortadan kaldıramayan, yoksulluğu önleyemeyen, sözüm ona tanrıyı öldüren insan, içine düşmüş olduğu bu kocaman çelişki deryasında boğulup gitmeye mahkûmdur. İşin acı tarafı ise içinde bulunduğu bu devasa çaresizliğin farkında olmaması.

Kendisi muhtac-ı himmet bir dede

Nerede kaldı gayrıya himmet ede

Kendi güçsüzlüğünü dahi idrak edemeyen bir aklın, bırakın tanrılaşmasını, bir başkasına yardım etmesi bile imkân sınırları dışındadır. Akıl odur ki bunu fark edip şükretsün yoksa Allah'ı sorgulamak onun neyine?

Yusuf Olmak II

-Yusuf bin Yakub bin İshak bin İbrahim (as)-

Yasin TEKİN

"Onlara, Âdem'in iki oğlunun haberini gerçeğe uygun olarak anlat: Hani ikisi de birer kurban sunmuşlar, birininki kabul edilmiş, diğerininki kabul edilmemişti. Kurbanı kabul edilmeyen, diğerine, 'Ant olsun seni öldürecek!' dedi. O da dedi ki 'Allah ancak takva sahiplerinden kabul eder.' Ant olsun, sen beni öldürmek için elini bana uzatsan da ben seni öldürmek için sana elimi uzatacak değilim. Çünkü ben âlemlerin Rabbi olan Allah'tan korkarım. Ben istiyorum ki sen, benim günahımı da kendi günahını da yüklenip cehennemliklerden olasın. İşte bu, zalimlerin cezasıdır. Nihayet nefsi onu, kardeşini öldürmeye itti ve onu öldürdü. Bu yüzden de kaybedenlerden oldu." (Maid 27-30)

Katil; miktarı az insanlığın, yeni yeni alışılmaya başlanan o günkü dünyasında, kardeşsiz kalarak nimetlerin en önemli parçasını kaybetmiştir. Fakat bu nimetin yok edilmesi, maziye yok etmemiştir. İlahi kaideler refakatinde mazi, zalim ve katilin yakasını bırakmayarak düştüğü acziyeti ve içerisinde bulunduğu cehaleti kendisine söylettirmiştir.

ların bakırlığı göz önüne alındığında zihinlerimizde şu soru canlanıveriyor: "Neden?" Cevap açık değil mi? "Neden?" sorusunu soran bünyenin komplike yapısına, arka plandaki müdahil yönlendirmeler ve insanın bu yönlendirmelerle akışa dâhil olmasından ibaret değil midir? Tarihin her evresinde, onun yaşam kalitesini içinden çıkılmaz hâle getiren ve anlamsızlaştıran; yapısına uyumlu yönlendirmeler eşliğinde yol, yöntem ve usulü terk ederek şahsi hevasına göre davranışlar sergilemekten başkaca bir şey değildir. Oysa tabiat, coğrafya, iklim, varlık ve yokluk vs.

Allah'ın (cc) kendisine kulluk etmesi için ona verdiği nimetler, araçlar ve imtihanlardan ibarettir. (Zariyat-56)

Katil; miktarı az insanlığın, yeni yeni alışılmaya başlanan o günkü dünyasında, kardeşsiz kalarak nimetlerin en önemli parçasını kaybetmiştir. Fakat bu nimetin yok edilmesi, maziye yok etmemiştir. İlahi kaideler refakatinde mazi,

zalim ve katilin yakasını bırakmayarak düştüğü aciziyeti ve içerisinde bulunduğu cehaleti kendisine söylettirmiştir. Bu itiraflarla katil, kendi aleyhine de şahitlik etmiştir. Katilin bu dünyası zindana çevrilerek ona nedamet üstüne nedamet yaşatmıştır. Kalbi, zihni, düş dünyası ve dolaştığı mekânlar mazinin hatırası ile zehir olmuştur. Zalim ve katil için asıl bonus (ödül, ikramiye) ona beka âleminde takdim edilecektir.

“Nihayet Allah, ona kardeşinin ölmüş cesedini nasıl örtüp gizleyeceğini göstermek için, yeri eşeleyen bir karga gönderdi. ‘Yazıklar olsun bana! Şu karga kadar olup da kardeşimin cesedini örtmekten âciz miyim ben?’ dedi. Artık pişmanlık duyanlardan olmuştu.” (Maide-31)

Muttaki ve maktul için, hayatın asıl gayesi ve onu bu dünyadan ukbaya uzanan kutlu yolda iman nimetiyle şereflendiren, aziz Rabbinin razı etmek olmuştur. Kendi gönül rızasıyla vazgeçerek verdiği (feragat ettiği), onu kuşatan dünyevi nimetler ve canı, şehit olmasını sağlamıştır.

Zorba ve zalim ise şeytanın ve nefsinin müşterek itkileriyle asla kendisinin olamayacak dünya ve dünyalıklar uğruna; kendinden, kardeşinden, kanlı mazinin etkisiyle ağız tatlığından ve ukbadan feragat ederek eli, kardeş kanına bulanmış bir katile dönüşmüştür.

İnsanlığın bu iki atasının ne tür itkiler (yönlendirmeler) eşliğinde, nelerden feragat ederek kat ettikleri mesafe ile onların ne olduklarını ve neye dönüştükleri, ibretlik bir manzara ile bize gösterilerek *‘ayağınızı denk alın’* demek istenmiştir. Elbette ki ilahi hakikat, insanlığın üzerinden elini çekmeyerek onu, dosdoğru yönlendirmeye ve mutmain olacağı istikameti göstermeye devam etmektedir.

“Bunun içindir ki İsrailoğullarına, ‘Kim, bir cana kıymayan veya yeryüzünde bozgunculuk çıkarmayan bir nefsi öldürürse bütün insanları öldürmüş gibi olur. Kim de bir nefsin yaşamasına sebep olursa bütün insanları yaşatmış gibi olur.’ hükmünü yazdık (farz kıldık). Şüphesiz ki onlara peygamberlerimiz açık delillerle geldiler. Yine de bundan sonra onların birçoğu yeryüzünde aşırı gitmektedirler.” (Maide-32)

İnsan Tekâmülüne Katkı Sağlayan Bazı

Etmenler

Bir cevheri (öz), mücevher (kıymetli öz) kılan, geçirdiği ağır aşamalardır. İşin künhüne (içerik ve sürecine) vakıf olmayan, mücevherin ısıltısında kendini hayretle (şaşkın davranışlarla) kaybeder. Kim bilir içerisinde bulunduğu madene ulaşmada kaç kişinin ilmi, teri ve türlü mücadeleleri vardır. Bulunduğu madenden kopararak darbelere, körük koruna, kimyasal reaksiyonlara maruz bırakılmış, yabancı maddelerden destile edilerek bir zanaatkârın ellerinde kesilmiş, yontulmuş, bükülmüş, törpülenmiş, tekrar tekrar ateşe tutulmuş, farklı farklı cevherlerle bezenerek zarif, ender ve göz alıcı bir mücevhere dönüşmüştür. Oysaki sıkışmış olduğu karanlıkta ne o, birilerinden ne de birileri, ondan haberdardır. Cevherin çektiği sıkıntıların nedeni, mücevher olma yolunda; ışığa ulaşma, arınma, tanıma-tanınma-tanım-lanma, anlama-anlamlanma-anlamlandırma ve kıymetlenme sürecidir.

Bu minval üzere insanın; kan, kemik, et ve deriden (beşer) ibaret olmadığına bilinmesi ve en güzel biçimde (ahsen-i takvim) yaratıldığının ortaya çıkarılması gerekmektedir. İnsanın kendisini bulması ve anlamlandırması, dolayısıyla çevresine değer katmasının tekâmül süreci; bir cevherin, mücevher olma sürecinden daha ağır koşullar içerir. İnsan olmayı arzulayan biri için; iman, sabır, istikrar ve kavi duruş gerekir. İnsan olmak, ona dair tüm detaylara hâkim, onu yaratan, onun ihtiyaçlarını gideren eşsiz ve benzersiz zanaatkârın ellerinde yoğrularak şekil almak ister.

Bu çerçevede insanın kıymetini gün yüzüne çıkaracak, onu kendisiyle ve çevresiyle kaynaştıracak bilgilere ve usule ait birkaç ayrıntıyı paylaşmak yerinde olacaktır:

1. Bünyesindeki zıtlıkların senkronizasyonu (ruh ve beden uyumu)

İnsan, iki nüveden oluşmuştur. Birincisi cese, ikincisi ruhtur. Allah (cc), insanı kokuşmuş balıktan yaratmış (*Hicr-99*), üzerinden uzun zaman geçmesine rağmen, anılmaya değer bir varlık hâline gelememiştir. (*İnsan-1*) Ta ki Allah (cc) ona kendi ruhundan üfleyene kadar... (*Secde-9*) İnsan, yaratılışının gaybi ve esrarlı bu hakikatiyle varlık âleminde dahil olmuştur. Kendisi ve kendisine açılan alan ile de varlık âleminin

dikkatlerini üzerine çekmiştir.

Her ne kadar ruhun mahiyetinin bilgisi, sahibinin katında ise de (*İsra-85*) ruhun çamura (cesede) sirayetiyle ilahi murat gereği, ilk insan aktif edilmiştir. Böylece insan, anılmanın ötesinde, varlığı ile sorgulanan ve yaratılışına dair doneler öne sürülerek hasım kesilen bir varlıktır artık. İnsanın aktif edilmesinin, gayb âleminde oluşturduğu travma ve sarsıntı bize, varlık âlemindeki sürece katkısını da verecektir.

Ruh, insanın düşünme gibi soyut yönlerini ortaya koyarken ceset (beden) ise somut olan açlık, giyinme ve dünyevi hazları olarak karşısına çıkacaktır. Ruhun ve bedenin birbirinden zıt yönlerle hareketi, özüne yönelik arzusundan ibarettir. Beden, kokuşmuşluğa (balçığa), dünyanın ışıltısına yönelirken ruh ise üflendiği ve onu üfleyen kaynağa dönmek ister.

Burada insanın bilmesi gereken, kendisinin ruh ve bedenden oluştuğu hakikatini yerli yerince kavramasının gerekliliğidir. İkinci hakikat ise bu iki unsurun özelliklerini köreltmeden onları barıştırmak, tüm farklılıkları ile birbirlerine kaynaştırarak onlara bir bütünün parçası olduklarını göstermektir. Bu sayede ceset ve ruhun uyumu; insan için, insan olmaya götürecek en önemli hamlelerden birisidir diyebiliriz.

2. Zamana bağlı, zahiri başkalaşmanın dengelenmesi

İnsanın yaratılış aşaması, bir damla nutfе (su) ile başlar (*Secde-8*). Bu başlangıç onu, farkı evrelerle bir insana dönüştürecek, sıkça göz ardı edilen akıl da bu evrelere müdahil olacaktır. İnsanın dünya hayatına dair evreleri temel olarak şunlardır:

- A. Cenin evresi
- B. Temyiz evresi
- C. Buluğ evresi
- D. Rüşt evresi

Bu evrelerin içeriğine girmeden şunu diyebiliriz ki yukarıda bahsedilen, itiraz edilemez gerçeklik karşısında, insanın biyolojik ve akli temayülüne karşılık gelen evrelerin, kendi içerisinde gelişiminin en doğru şekilde yürütülmesi birinci adım olacaktır. İkinci adım ise evrelerin birbirine bağlanması ve geçiş temayüllerinin yekdiğerine kabul ettirilmesidir. Üçünü adımda ise insanın

biyolojik ve akli yönünün, gerekli mütekâmil bir seviyeyle dengelenmesidir. İnsanın dünyevi nihayetine kadar da elde edilen bu muvazenenin, büyük bir özveri ve özenle muhafaza altında tutulması gerekir. Ancak tekâmüle katkı sağlayacak bu çaba, ihmal edilmeden ve sekteye uğratılmadan devam ettirilmesi gereken en önemli şartlar arasındadır.

3. Fitratin İlâhi Programa (İslam'a) Entegrasyonu

İnsan, dünya hayatının; zaman, coğrafya, iklim ya da kültürel koşullarına ayak uydurabilmek için birtakım yöntemler geliştirmiş ve içerisindeki cevheri de görünür kılmıştır. Renklerin, materyallerin kombinasyonu ile estetik yönünü ortaya çıkarırken hassas oran ve terkiplerle başta ecza, boya olmak üzere birçok alanda etkili çalışmalar yapmıştır. Ürettiği araç, gereç veya biyolojik koşulları daha kreatif kullanmak için modifikasyon yöntemleri de geliştirmiştir. İnsanın keşfettiği her yöntem, hayatına olumlu veya olumsuz yansımıştır. Onun keşfettikleriyle kurduğu kontak ve koordinasyon, hayatının hemen hemen tüm alanlarını kuşatacak, yeni yeni işletim sistemlerini de beraberinde getirmiştir. Tarihin birçok sahnesinde görüleceği üzere, saplantılı yönelişlerin (ihtirasların) getirdiği kurgu ve bağlar, onu özünden kopararak maliyeti ağır alanlara da sevk etmiştir.

Oysa insan için en uygun, olmazsa olmaz kontak ve entegrasyon kurulmadan ona ve hayatına yapılan, yapılacak olan her operasyon, onun felaketiyle sonuçlanmıştır, sonuçlanacaktır. Ancak fitratının (özünün), din (İslam) ile entegrasyonunu (bağlanıp bütünleştirilmesi) sağlayan programın aktifleştirilmesi, ona insan olma yolunda en önemli desteği sağlayacaktır.

“Onlar, Allah’a verdikleri sözü, pekiştirilmesinden sonra bozan, Allah’ın korunmasını emrettiği bağları (iman, akrabalık, beşerî ve ahlaki bütün ilişkileri) koparan ve yeryüzünde bozgunculuk yapan kimselerdir. İşte onlar ziyana uğrayanların ta kendileridir.” (Bakara-27)

4. Aldığı Yük ve Sorumluluğu Hatırlamasının Gerekliliği

İnsan, ilahi takdir gereği bir gaye üzerine yaratılmıştır. (*Zariyat-56*) Bu gaye ile hedefle-

nen, göklerin ve dağların içtinap ettikleri emaneti, insanın sırtlanmasıdır. (Ahzap-72) İlahi irade tarafından kevnî âlem ve içerisindeki yaratılmışların nicel ve nitel konumlarına kıyasla işgal ettiği katre kadar alan itibarıyla insanın üstün vasıflarla donanımına da dikkat çekilir. (İsra-70) Ancak insanın gayb âleminde verdiği söz ve üstün vasıflarla yaratılmış olması, onun kurtuluşunu sağlamak için yeterli olmayacaktır. Çünkü insanın verdiği söze istinaden yüklendiği hilafet sorumluluğu ile (Enam-165) kulluğu teste tabi tutulacaktır.

Bu çerçevede değişmez ilahi bir düstur üzere varlıklarını idame ettiren gökler ve yerin çekindikleri sorumluluğu; insan, alarak zalim ve cahil yönünü de deşifre etmiştir. (Ahzap-72) İnsanın kendince ortaya koyduğu pratik (uygulanabilir eylem); verdiği söze karşılık gelen, aldığı emanetin sorumluluğunu yerine getirememesi ile nisyân (unutma) özelliğini de ortaya çıkarmıştır. İlahi iradeye verilen sözün yerine getirilmemesi, zulümdür çünkü yerine konulması gereken, yerine konulmamıştır. Zülüm eylemini ancak hakkı bilmeyen veya hakka karşı olan cahiller icra edebilirler.

Lakin kulunu, kulundan daha iyi bilen, merhametlilerin en merhametlisi, onun üstün vasıflarını bildiği gibi eksik yönlerini de bilir, ona göre onu yönlendirir ve ona sorumluluk yükler. (Bakara-286) İnsanın yüklendiği kulluğu (halifeliği); unutkanlığına, hatalarına, eksikliklerine, cehaletine rağmen kendi bünyesinde ve yeryüzünde Allah'ın hâkimiyetini tesis etmesi, ancak irade ve çabasını yitirmeden azimet göstermesiyle ifa edebileceği yegâne vazifesidir.

5 Rehber ve Örnek Edinmenin Elzemliği:

İnsanın içine düştüğü dünya; onun dışı, içe ve zamana açılan kapılarından sızarak onu özünden koparma girişiminde bulunur. Dünyanın sevimliliği de onun özünde var olan yönlendirmelerle gerçekleşir. İnsanı özünden uzaklaştıracak özelliğin, yine kendi özünde olması, tenakuz gibi görünebilir. Gönderildiği diyar, onun geçici fakat akıbetini belirleyecek tek görev alanıdır. Kalıcı olmayacağı bu yerde, görevini hakkıyla ifa etmesi için ona bu meyil verilmiştir. Bir ırgat bilir ki tarlayı sırtlanıp götüremez. Lakin enerjisini dengeler, toprağa

ve iklime göre tohum kullanır, ürünün ekimi ve hasadı arasında gerekli takibi yapar ve azim gösterirse yüzü gülecektir. Şuurlu her ırgat, topraktan hareketle gayretine odaklanır ve bu inanç, onu bereketli semereye kavuşturur. İnsan da dünyaya gönderilme hikmetini, bu ırgatın ortaya koyduğu düşünce, inanç ve gayret üzerine oturarak yürütmelidir. Zira her mümin bilir ki kazıklar çakan firavunlar dahi dünyadan zerre miktar bir şey götürmemişlerdir. (Fecr-10)

"Dünya ahiretin tarlasıdır." Hz. Muhammed (sav)

İnsan; yanılır, hatalar eder, unuttur, zulmeder ve cahilce işler yapar. Onun bir yönünün örgüsü de bu tür zaafırlarla doludur. Kimi zaman hatalarını bildiği hâlde, nefsinin haklı çıkarmak için direnir. Kendisini kaybettiği dönemlerde verdiği ahdi ve Hayy'dan (diriden) geldiğini, geri dönüşün Hu'ya (ona) olacağını, biri ya da birilerinin ona hatırlatması gerekir. Onu silkeleyerek uykusundan uyandıracak kişi de ancak kendisi gibi bir Âdemoğlu olmalıdır ki mazereti kalmamasın.

"Kendi elleriyle yaptıkları (günahlar) yüzünden başlarına bir felaket geldiği zaman 'Ey Rabbimiz, bize bir elçi gönder sen de ona uyup müminlerden olsaydık.' diyecek olmasalardı (seni göndermezdik, bu bahanelerine fırsat vermemek için seni gönderdik)." (Kasas-47)

Ebette şirazesinden çıkan insanın, sadece kendisine benzerliğiyle sınırlı, bir kişi tarafından uyarılması akla da aykırıdır. Ancak mazisi, şahsiyeti, ecdadı, içerisinde yetişip büyüdüğü toplum tarafından sorgulanamayacak ölçekte ayan beyan olan, güvenilir bir kişinin uyarıları dikkate alınabilir. Üstün özelliklere sahip arı duru rehberler, kendilerine verilen ilahi belgelerle şaşkın ve sapkın toplumlara kılavuzluk etmişlerdir. Bu güzide rehberlerin seslenişi, ancak bir takım insani özellikleri bakır kalan kişilerin akıl ve teveccühleriyle yankı bulmuştur.

"(Ki o) Temiz akıl sahipleri için bir hidayet rehberi ve bir zikirdir." (Mümin-40)

"Ant olsun ki Resulullah, sizin için, Allah'a ve ahiret gününe kavuşmayı umanlar ve Allah'ı çok zikredenler için güzel bir örnektir." (Ahzap-21) (Devam edecek...)

Şam Medhiyesi

Taşkın ÖNEL

Allah u Ekber, Allah u Ekber
Rahatça uyusun bugün bebekler
Gönülde yeşersin cümle dilekler
İmanı olmayan bunu bilemez

Göğsüme ağır gelir her nefes
Bulamaz mümine zalimler kafes
Kâfirin içinde olmasın heves
Halep de Hama da Şam da beklemez

Zannetme zalimin zulmü sürecektir
Zulüm abad olmaz, mazlum gülecek
İmanın izzeti küfrü yenecek
Esed de Putin de bilek bükemez

Dün Afganistan, bugün Suriye
Bir gün dalgalanır elde kefiye
Nasıl şahitse Şam, Emeviye
Aksa'nın yiğidi fazla beklemez

Allah u Ekber Şam'dayız bugün
Yarın da Aksa'da yaparız düğün
Allah'ın ikramı bütün gördüğün
Allah'ın vaadi haktır dönülmez

